

Adrian Nicolae PETCU
Pr. Nicolae Cătălin LUCHIAN
(editori)

**EPISCOPUL GRIGORIE LEU
ÎN VÂLTOAREA ISTORIEI.
DOCUMENTE
(1924-1949)**

Volum apărut la inițiativa și cu binecuvântarea
Preasfințitului Părinte
IGNATIE,
Episcopul Hușilor

Editura Doxologia
Iași, 2019

Cuprins

<i>Episcopul Grigorie Leu, miracolul conștiinței Episcopiei Hușilor,</i> Episcopul Ignatie al Hușilor	5
<i>Introducere,</i> Adrian Nicolae Petcu, Pr. Nicolae Cătălin Luchian	13
<i>Abrevieri</i>	21
<i>Notă asupra ediției</i>	23
<i>Lista documentelor.....</i>	25
<i>Documente.....</i>	51
<i>Anexe documentare</i>	819
<i>Anexe fotografice</i>	837

Episcopul Grigorie Leu, miracolul conștiinței Episcopiei Hușilor

„Sacrificiul meu nu trebuie plâns, ci doar urmat”¹

(Episcopul Grigorie Leu)

„Omul este o incintă a realității”

(Ortega y Gasset)

De fiecare dată când ne aflăm în ambianța comemorării unui mare aristocrat al Duhului – aici am în vedere sensul primar al cuvântului, adică cineva care este stăpânit perpetuu de bine și frumos –, avem convingerea lăuntrică că luăm și noi ceva din șuvoiul de fibră morală și de energie națională al destinului celui care, cu siguranță, este „în gândul lui Dumnezeu”, precum și în memoria inimii noastre, așa cum sunt toți martirii neamului românesc.

Anul acesta se împlinesc 70 de ani de la moartea (1 martie 1949, vineri, ora 13.00) – încă neelucidată în circumstanțele sale – a Episcopului martir Grigorie Leu al Hușilor, precum și de la desființarea abuzivă a Episcopiei Hușilor de către regimul comunist (5 februarie 1949).

Putem considera că este o lucrare tainică a proniei lui Dumnezeu faptul că această comemorare coincide cu aniversarea a 30 de ani de la căderea comunismului în țara noastră. De ce? A doua parte a traiectului biografic a Episcopului martir Grigorie Leu a fost una în care „pumnul de fier” al „partidului-stat”, ca să folosesc o expresie deja consacrată cu privire la sistemul politic al gulagurilor sovietice, a umilit și zdrobit tot ceea ce i-a stat în cale. Sub acest aspect, în mod just, istoricul francez Thierry Wolton subliniază că „în sens contrar a ceea ce se întâmplă cu alte regimuri, comunismul variază în funcție de axa timpului, în sensul că, pe măsură ce timpul său avansează, devine din ce în ce mai crud și mai sângeros. Astfel, Lenin a fost crud, bineînțeles, dar, după el, Stalin a fost și mai crud. Iar Mao, și mai crud decât Stalin. Regimurile comuniste, în materie de cruzime,

¹ Paul Leu, *Grigorie Leu Botoșăneanul, arhieru-vicar al Mitropoliei Moldovei și Bucovinei?*, Suceava, Editura Teofan, 2017, p. 223.

profită pe undeva de experiența regimurilor comuniste dinaintea lor. Este un fel de acumulare a cruzimii și a răului în progresia comunismului”².

Episcopul martir Grigorie Leu a fost victima unei asemenea „acumulări” de cruzime și rău din partea „partidului-stat”, la momentul respectiv recent instaurat în România.

Conform unei note a Securității (9 noiembrie 1948), Episcopul Grigorie Leu „edita revista «Cronica Hușilor», în care se publicau articole de propagandă contra U.R.S.S. în aceste broșuri, regimul sovietic era înfățișat ca un balaur roșu, care a distrus bisericile, ucigând preoții, a interzis cultura, civilizația și proprietatea”³. Nu credem că este o definiție mai cuprinzătoare a tot ceea ce a însemnat comunismul „ca structură a păcatului”⁴, cum sugestiv și adevărat se exprimă Alain Bensançon, decât cea livrată de grafomanii bolșevici.

Precum reiese din documentele vremii, Episcopul Grigorie Leu nu a ales rezistența față de „diavolul roșu”, retrăgându-se în așa numita „emi-grație interioară”⁵ din calea „presiunii ideologice”, ci și-a asumat, prin cuvânt și rugăciune, confruntarea directă și precisă cu răul.

Răspunzând unei solicitări venite din partea Direcțiunii Generale a Securității Poporului, Iași (septembrie, 1948), în ceea ce privește trecutul Episcopului Grigorie Leu, Securitatea din Fălciu specifica faptul că „de la Episcopie, sub oblăduirea P.S. Grigorie Leu, transpirau multe zvonuri alarmiste, referitoare la situația guvernului democrat. A înființat un cerc de reîncreștinare, care avea ca misiune ținerea de predici, conferințe, cuvântări, în fiecare duminică, miercurea și vinerea după-amiaza, la catedrala Episcopiei, pentru a sustrage populația de la curentul Ateu”⁶.

Curajul mărturisirii sale în vremuri de cvasi-ostilitate față de Biserică avea drept sursă lăuntrică curățenia morală a ființei sale, care căpăta trupul verticalității credinței, precum și intuiția faptului că „balaurul roșu” nu

² Thierry Wolton, *Moștenirea călăilor* (dialog realizat de Cristian Pătrășconiu), revista „Orizont”, 12/2018, p. 5.

³ ACNSAS, fond Informativ, dosar 4049, vol. 2, f. 24.

⁴ Alain Bensançon, *Eseu despre lumea de azi*, traducere din franceză de Adina Cobuz, București, Editura Humanitas, p. 139.

⁵ Czeslaw Milosz, *Gândirea captivă*, traducere din polonă de Constantin Geambașu, prefață de Vladimir Tismăneanu, postfață de Wlodzimierz Bolecki, București, Editura Humanitas, 2008, p. 11.

⁶ ACNSAS, fond Informativ, dosar 4049, vol. 2, f. 22.

poate fi distrus decât prin puterea rugăciunii. Într-o circulară din 6 august 1941, ziua Schimbării la Față a Domnului, Episcopul Grigorie Leu i-a îndemnat pe preoți la misiune responsabilă și rugăciune intensă: „Ne mulțumim cu predicile oficiale de la serviciile religioase, săvârșite adeseori grăbit, fără pregătire și fără nicio mișcare sufletească. Ne preocupă catehizarea și îmbiserizarea cu îndrumarea evanghelică, chiar și personală, a credincioșilor. Privim cu indiferență cum credincioșii stau duminica și sărbătoarea la orașe, pe la porți, la răspântia drumurilor, la alte treburi și chiar la prăvălii la sate, fără nicio preocupare sufletească și religioasă. Aceasta situație impresionantă mai ales acum, când vitejii noștri ostași își varsă sângele și pentru apărarea credinței creștine. Să nu uităm că totul se plătește. În fața lui Dumnezeu nu există păcat nepedepsit și virtute nerăsplătită. [...] Să nu se piardă din vedere slujbele: pentru biruința împotriva rătăcirii bolșevice, pentru izbăvirea din necazuri și nevoi și pentru pomenirea ostașilor eroi morți pentru apărarea țării și a credinței”⁷.

Asemenea atitudini asumate, explicit și repetat, ne îndreptățesc să afirmăm cu asupra de măsură că *Episcopul Grigorie Leu a fost miracolul conștiinței Episcopiei Hușilor și implicit al Bisericii*, care ne-a salvat de la ignoranța unei credințe trăite în manieră mecanicistă, dacă avem în vedere toate cuvântările și pastoralele pline de nerv spiritual și național, adresate preoților și credincioșilor din vremea sa; ne-a salvat de la disoluția curajului creștin și derapajul în lașitate și frică, atunci când (aproape) totul în jurul lui era în contrast sfidător cu principiile de demnitate și verticalitate spirituale umane; ne-a salvat de la vorba ocolită sau eufemismul atitudinii, care se numește pactizare sau coabitare conștientă cu răul și urâtul moral al comunismului; ne-a salvat de la frivolitatea unei vieți consumate sub umbrela derutei morale, atunci când reacțiile sale antiatiste i-au atras o moarte martirică vrednică de așezare în calendar; și în sfârșit, ne-a salvat de la indiferența și de la vidul celor pentru care iubirea de patrie semnifică ceva vetust și demn de disprețuit, atunci când fiecare firicel de gând, fiecare zvâcnitură a inimii, fiecare globulă a sângelui său erau amprentate, în chip constant și luminos, de durerea abisală pentru credință și pentru patrie.

⁷ Episcopul Grigorie Leu, *Cucernici Părinți*, în „Cronica Hușilor”, an VII, nr. 6-8, iunie-august 1941, pp. 2, 4.

Am spus „ne-a salvat”, pentru că icoana lui de autentic mărturisitor și martir al Bisericii și neamului nostru dăinuie și va dăinui pentru totdeauna.

Episcopia Hușilor, pe care a iubit-o ca pe lumina ochilor săi, acum la 30 de ani de la căderea comunismului, este ceea ce el însuși a voit: *să rămână Episcopia*, așa cum a spus-o răspicat pe 25 februarie 1949 în fața membrilor guvernului comunist: „Îndepărtați-mă pe mine, dar lăsați Episcopia”⁸, pecetluindu-și viața, în duh profetic, prin cuvintele „eu voi muri odată cu Episcopia”⁹. În acest fel, consemnează Părintele Nicolae Hurjui, primul biograf competent și pasionat al ierarhului martir, „Episcopul Grigorie Leu a murit împreună cu Episcopia, într-o tainică însoțire”¹⁰.

De aceea, Episcopul Grigorie Leu poate fi numit „patriarhul alb” al Hușilor, dacă îmi este îngăduită această tautologie, atâta vreme cât orice patriarh al României poartă veșminte albe, care sunt simbolul purității, al luminii și al integrității morale și de credință. Această sintagmă ne-a venit în minte în momentul în care am citit o evocare a vrednicului de pomenire Bartolomeu Anania al Clujului despre cel care pe nedrept a fost supranumit „patriarhul roșu”, Patriarhul Justinian Marina. Potretul pe care ierarhul cărturar al Clujului i-l face Patriarhului Justinian, cred că i se potrivește de minune și Episcopului Grigorie Leu: „Cei mai mulți știu că Patriarhul Justinian, care a dominat viața bisericească timp de aproape treizeci de ani, a fost un conducător de mare autoritate, cu statură dreaptă și bine zidită, ochi ageri, trăsături tari, grai răspicat, minte ascuțită, voință de cremene, dârz în înțelepciune și înțelept în dârzenie, vizionar al vremurilor noi, deschis prefacerilor sociale și credincios tradițiilor sfinte, veghetor de zi și noapte, muncitor cu timp și fără timp, aspru în cumpăna gândului, prompt în hotărârea lucidă [...], sclipitor în intuiții. A fost și un geniu al rezoluției”¹¹.

Probabil că unii vor fi surprinși de această asociere a Episcopului martir Grigorie Leu cu Patriarhul Justinian.

⁸ Nicolae Hurjui, *Episcopul Grigorie Leu – omul și fapta*, Huși, Episcopia Hușilor, 2000, p. 180.

⁹ *Ibidem*, p. 181.

¹⁰ *Idem*, *Grigorie Leu, în Martiri pentru Hristos din România, în perioada regimului comunist*, București, Editura Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 2007, p. 413.

¹¹ Bartolomeu Valeriu Anania, *Justinian, Părintele nostru*, în revista „Renașterea”, 12/2017, p. 3.

Cercetările istorice arată că paternitatea expresiei „patriarhul roșu” îi aparține pseudo-episcopului Vasile/Victor Leu, fiul Episcopului Grigorie Leu, din perioada când se afla la Londra în vederea înființării „Episcopiei Ortodoxe Române autonome a Europei de Apus”¹². Sintagma a fost apoi amplu răspândită printr-o balada anticomunistă, interpretată de către cântărețul Jean Moscopol, colaborator al postului de radio „Europa Liberă”¹³.

O posibilă explicație a folosirii acestei sintagme de către Vasile Leu este sugerată de cercetătorul Adrian Nicolae Petcu, care consemnează, având drept teme un document din arhivele Securității, faptul că fiul Episcopului Grigorie Leu era „un apropiat al Patriarhului Justinian, în vremea păstoririi acestuia în Moldova” și că „Mitropolitul Visarion Puiu nu ezita să-l descrie pe [Victor s.n.] Leu ca «funcționar comunist», care «dorește să fie Mitropolit și Patriarh în București»¹⁴. Deci, fără a simplifica în mod gratuit complexitatea contextului istorico-ecclesial al vremii respective, putem deduce că această sintagmă era mai mult o „etichetă”, fiind reflexul unor frustrări acumulate în legătură cu dorita avansare ierarhică.

Episcopul martir Grigorie Leu rămâne în conștiința colectivă a neamului nostru, prin scrisorile sale pastorale, dar și prin circularele adresate preoților sau credincioșilor un profund și rafinat intelectual.

Considerăm, fără a fi radicali, că *personalitatea mărturisitoare* a Episcopului martir Grigorie Leu este prin ea însăși un manifest adresat tuturor intelectualilor de astăzi care mai cochetează sau simpatizează cu ideologia egalitară a bolșevismului și caută să-i relativizeze sau să-i pună în umbră ororile. Nostalgicilor intelectuali după regimul totalitar al comunismului, credem că li se potrivesc de minune cuvintele istoricului francez Thierry Wolton: „Un intelectual trebuie să fie un model de responsabilitate socială. Or, atunci când aderă la ceva atât de dubios cum e un partid comunist, el trădează. Și este cu atât mai rea, mai dură această trădare, cu cât această

¹² Adrian Nicolae Petcu, *Personalitatea Patriarhului Justinian Marina între denigrare și realitate istorică*, în † Varlaam Ploieșteanul, Pr. Dr. Florin Marica, Pr. Conf. Dr. Gheorghe Holbea, *Viața Bisericilor Ortodoxe în timpul comunismului: persecuție, rezistență și mărturisire (Congresul Internațional de Teologie, 23-29 octombrie 2017)*, București, Editura Basilica, 2017, pp. 189-191.

¹³<https://www.youtube.com/watch?v=9GA7ipYTFjU> (accesat la 09.02.2019).

¹⁴ Adrian Nicolae Petcu, *art.cit.*, p. 191.

adeziune la comunism pe care o decide îl face să își piardă calitatea de intelectual – deoarece, la comuniști, nu i se cere să gândească, i se cere să se supună. Adeziunea la comunism este o negare a ceea ce înseamnă gândire. Și are loc, de fapt, încă o trădare a condiției sale de intelectual – fiindcă, pe hârtie, puterea comunistă e puterea proletariatului, nu puterea intelectualilor. Când un intelectual merge spre comunism, asistăm la o negare a lui însuși ca intelectual. Îi trădează pe ceilalți, dar și pe sine. De aceea, acest tip de trădare e o culme”¹⁵.

Însăși condiția de intelectual este incompatibilă cu adeziunea la ideologia ucigătoare a comunismului. Acesta este și motivul pentru care Episcopul martir Grigorie Leu era exponentul unei rezistențe anticomuniste viscerale.

Și pentru a încheia nu cu cuvintele noastre, care niciodată nu vor putea să redea personalitatea complexă și de anvergură duhovnicească a celui comemorat, vă propun o mică reflecție și avertizare a vrednicului de pomenire Episcop Grigorie Leu, rostite cu trei ani înainte de a fi asasinat: „Vă rog să luați aminte la vremurile ce le trăim. Biserica va avea tăria și preoțimea autoritatea morală pe care o formăm noi cu zelul apostolic ce ne preocupă. [...] Să fim înțelepți și prevăzători. Să nu trăim numai pentru bucata de pâine și ambiția luciferică de astăzi. Ferice de cei ce-și aștern o bătrânețe cinstită și lasă o moștenire sfințită. Și în viața noastră clericală se cere această înțelepciune și prevedere acum mai mult ca oricând, căci nu se știe ce aduce ziua de mâine”¹⁶.

Ne exprimăm deplina gratitudine pentru faptul că prin editarea acestui volum de documente, cu privire la perioada episcopatului (1924-1949) Arhiepiscopului martir Grigorie Leu, avem acces nemijlocit la biografia mărturisitoare și plină de credință a marelui ierarh hușean. Această restituire necesară pentru noi cei de astăzi, dar și pentru posteritate, se datorează profesionalismului și acurateții demersului științific care-i definesc atât pe istoricul Adrian Nicolae Petcu, cercetător tenace și eminent în cadrul Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, cât și pe

¹⁵ Thierry Wolton, *Adeziunea la comunism, o trădare a gândirii și a calității de intelectual* (interviu realizat de Cristian Pătrășconiu), la adresa de web: <https://revista22.ro/interviu/thierry-wolton-adeziunea-la-comunism-o-trdare-a-gndirii-i-a-calitii-de-intelectual>, (accesat la 11.02.2019).

¹⁶ Episcop Grigorie, *Cucernice Părinte*, în „Cronica Hușilor”, an XIII, nr. 9-12, septembrie-decembrie 1946, pp. 13-14.

Părintele Nicolae Cătălin Luchian, preot paroh la Parohia Tomești Deal, Arhiepiscopia Iașilor.

Considerăm că acest volum de documente este un pandantiv firesc al monografiei biografice redactată cu multă competență și dragoste de către Părintele Nicolae Hurjui în urmă cu aproape două decenii.

De asemenea, ne exprimăm profunda recunoștință pentru sprijinul deosebit acordat de domnul Radu Preda, președinte executiv al Institutului de Investigare a Crimelor Comunismului și Memoria Exilului Românesc (IICCMER), cel care a răspuns cu maxim profesionalism solicitării noastre, făcând o prioritate din elucidarea condițiilor în care s-a produs decesul Episcopului Grigorie Leu. Acțiunea de deshumare a rămășițelor pământești ale vrednicului ierarh desfășurată în zilele de 24-25 septembrie 2018, derulată de IICCMER împreună cu Parchetul Militar, în urma protocolului de colaborare încheiat cu Episcopia Hușilor, se înscrie în demersul nostru de a readuce în memoria generațiilor actuale jertfa mărturisitoare a înaintașilor noștri în timpul regimului comunist, pe nedrept marginalizată sau trecută cu vederea.

În egală măsură, mulțumiri intense se cuvin atât Editurii Doxologia, care prin disponibilitate și promptitudine exemplare, a făcut posibilă apariția acestui volum într-un timp atât de scurt, cât și celor care s-au ocupat de corectură și culegerea computerizată: Pr. Cosmin Gubernat, Consilier cultural și comunicații media al Episcopiei Hușilor, Adrian-Eugen Truța, Pr. Alexandru Bahnar, referent arhivar al Episcopiei Hușilor, Pr. Ștefan Cozma, Pr. Mihail Pleșca, Pr. Olivian Arsene, Monahul Calinic, Marius Huțanu, Vlad Polojan și Vlăduț Mironescu.

Dumnezeu să binecuvinteze această osteneală, pe care am dori să o socotească ca pe o ofrandă smerită adusă în memoria tuturor tinerilor de la Revoluția din 1989, care au crezut în libertatea țării noastre și în frumusețea trăirii credinței neamului nostru.

† Episcopul Ignatie al Hușilor

Introducere

Trecutul recent bisericesc românesc încă are nevoie de o dezbatere academică, obiectivă și pornită de la sursele istorice. În ultimii ani s-au făcut pași importanți în cunoașterea și înțelegerea acestei perioade din istoria religioasă românească, atât prin câteva producții științifice, cât și prin deschiderea unor arhive bisericești, alături de cele ale fostelor structuri comuniste represive. Un subiect deosebit de important pentru cunoașterea acestui trecut este legat de personalitatea și mărturisirea de credință a celui care a fost Episcopul Grigorie Leu al Hușilor. Deși trecut la index în perioada de după 1949, el a rămas în conștiința Bisericii ca slujitorul care a înțeles să meargă până la capăt în confruntarea cu persecutorul comunist. De aceea, ne facem datoria de a descoperi viața, activitatea și personalitatea Episcopului mărturisitor hușean, pornind de la documente. Nu suntem primii care lansăm o astfel de dezbatere. La sfârșitul anilor '90, preotul Nicolae Hurjui, din Bacău, fost director al Seminarului teologic „Sf. Gheorghe” din Roman, susținea o teză de doctorat pe tema vieții, activității și martirajului Episcopului Grigorie Leu, foarte bine documentată, atât în arhivele statului, cât și în cele bisericești, poate una dintre cele mai bune lucrări de doctorat în Teologie istorică, care s-a scris după 1990 în mediul teologic românesc. De altfel, această teză s-a publicat în anul 2000, cu binecuvântarea întâistătătorului de atunci al Eparhiei Hușilor, Episcopul Ioachim Mareș, evident ca un gest de reparație morală față de înaintașul său.

Însă, trecutul bisericesc românesc, adeseori, este manipulat și colportat în marote, în negarea unei manifestări de opoziție față de comunism sau chiar prezentat ca o formă de docilitate față de regimul comunist din România. Din aceste motive, considerăm că apelul la surse este prima formă de cunoaștere a acestui trecut în cheie obiectivă și teologică, potrivit metodologiei cercetării istorice și pentru o cunoaștere sintetică a ceea ce s-a întâmplat în raporturile dintre cele două forțe care s-au confruntat inevitabil, deoarece doctrinar/ideologic se negau una pe cealaltă.

Un demers în acest sens este lucrarea de față, un prim volum de documente despre viața și activitatea Episcopului Grigorie Leu al Hușilor.

Deși, uneori, am mers pe calea deschisă de către preotul Nicolae Hurjui, în cartea de față am adus în atenție 375 documente care la sfârșitul anilor '90 păreau de nepublicat. Așadar, cercetarea de față are ca temă viața și activitatea Episcopului Grigorie Leu, adică perioada slujirii sale ca ierarh al Bisericii Ortodoxe Române (1924-1949). Este doar o perioadă din viața ierarhului martir, pe care am abordat-o în măsura accesului pe care l-am avut la surse și în timpul pe care l-am avut la dispoziție, deoarece anul acesta, la 1 martie, se comemorează 70 de ani de la trecerea în veșnicie a episcopului hușean și de la desființarea abuzivă a Eparhiei Hușilor de către autoritățile comuniste.

Documentarea pentru proiectul de față s-a efectuat în: Arhiva Mitropoliei Moldovei și Bucovinei de la Iași, Arhiva Episcopiei Hușilor, Arhivele Naționale, filialele județene Iași și Vaslui, Arhivele Naționale Istorice Centrale din București și arhiva Consiliului Național pentru Studierea Arhivelor Securității, în cea mai mare parte sursele fiind inedite. De asemenea, în prezentul volum se regăsesc documente din dosarul personal al Episcopului Grigorie Leu, păstrat în Arhivele Patriarhiei Române, la care am avut acces conform aprobării Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române. Pentru a conferi o imagine cvasicompletă, mai ales asupra activității ierarhului Grigorie Leu la Huși, în volumul de față au fost inserate inclusiv materiale apărute în revista oficială „Cronica Hușilor”, precum circulare și dări de seamă ale secțiilor administrativ-bisericesc, cultural și economic. Ca pondere tematică, doar o cincime din materialul de arhivă adunat în volum se referă la perioada slujirii Episcopului Grigorie Leu la Iași, ca vicar, și la Argeș, ca eparhiot, încât cea mai mare parte ilustrează activitatea pastoral-misionară a acestuia la Huși, unde s-a dedicat întru totul. Poate că unele documente nu relevă în mod direct activitatea episcopului hușean, dar ilustrează în mod concret activitatea pastoral-misionară din Episcopia Hușilor de la mijlocul sec. al XX-lea. Unele documente, de pildă, reflectă situația economică a eparhiei, anumite paliere pastorale, precum Școala de cântăreți bisericești, colportajul sau inițiativele filantropice susținute de Episcopie sau parțial de stat. De asemenea, se regăsesc documente consistente privind procedura alegerii ca episcop a vlădicului Grigorie la Argeș și Huși, adevărate lecții de istorie bisericească, mai ales pentru studenții teologi care doresc să aprofundeze trecutul Bisericii noastre. Alte surse par confuze, deoarece sunt create în mod

intenționat să contureze o imagine distorsionată Episcopului Grigorie. De pildă, într-un document al Siguranței se vorbește de comportamentul conflictual al Episcopului Grigorie vizavi de intenția Casei Regale de a prelua Palatul episcopal de la Curtea de Argeș și de așa-zisa intenție a Patriarhului Miron Cristea de a muta sediul episcopal la Turnu Măgurele.

Majoritatea documentelor din acest volum îl arată pe Arhiepiscopul Grigorie Leu în postura de misionar neobosit și în continuă trezvie liturgică. Aceste două trăsături se regăsesc permanent la Grigorie Leu de când ocupă postul de Arhiepiscop-vicar și până trece la cele veșnice ca episcop al Hușilor. Permanent cere preoților, de multe ori aflându-se în mijlocul lor, să slujească, să catehizeze, să se comporte ca modele în societate, să aibă în grijă duhovnicească pe enoriașii lor, să țină lăcașul de rugăciune într-o curățenie exemplară, în toate acestea ajutați de cântărețul bisericesc și credincioși, ca într-o autentică comunitate parohială. Probabil că experiența acumulată ca dascăl de biserică, preot-paroh și profesor, chiar director de seminar îl îndemna la această continuă pastorație, am putea spune critică, prin asumarea greșelilor și pentru o îndreptare în duhul Bisericii. De multe ori îi muștra pe preoți fie pentru neglijență în actul pastoral sau liturgic, fie pentru atitudini necorespunzătoare în societate. Îi corecta, îi îndruma, reușind de cele mai multe ori să-i îndrepte, fără să facă apel la sancțiunile canonice, toate acestea într-un teren misionar care cerea activitate intensă, deoarece și Eparhia Iașilor și cea a Hușilor se confruntau cu două mari probleme: stilismul și sectarismul.

Toate acestea sunt explicabile și prin prisma celor văzute în perioada Marelui Război, despre care nu de puține ori vlădica Grigorie nu ezita să amintească. Activitatea ca preot militar, profesor și director, poate în perioada cea mai dificilă a poporului român din prima jumătate a secolului XX, îl formase pe Arhiepiscopul Grigorie Leu ca slujitorul constant atât la altar, cât și la catedră. Grigorie Leu le cere preoților continuă formare teologică și permanentă slujire apostolică, pentru că știa foarte bine cum școlile teologice construiesc viitorii preoți. Nu întâmplător în 1947 el aduce observații pertinente la proiectul de lege privind organizarea și funcționarea academiilor și seminariilor teologice. Din aceste motive, se preocupă intens de funcționarea celor două școli de cântăreți bisericești din Eparhia Hușilor, de la Bârlad și Huși, cea din urmă fiind de altfel singura din țară subvenționată total de o Episcopie.

Un alt capitol important al activității Episcopului Grigorie Leu a fost dedicat educației religioase a copiilor, atât din parohii, cât și în instituțiile filantropice și de învățământ. În toată activitatea sa, vlădicul Grigorie a acordat atenție deosebită tinerilor, promovând ideea că așa cum vor fi educați, așa îi va avea țara. De aceea, el pleda ca tinerii să fie formați în duhul Bisericii și al dragostei de patrie, pentru a deveni cetățeni model în societate. Și nu era educatorul categoric, ci unul atent cu sensibilitățile vârstei, cu nevoile familiei și provocările societății.

O problemă care se regăsește destul de frecvent în documentele din prezentul volum este legată de relația cu factorul politic. Încă de la începutul păstoririi, Grigorie Leu și-a propus să nu fie un slujbaș al politicianismului, al vreunei ideologii, ci în calitatea sa de arhiereu să conlucreze cu factorul politic în cadrul unor relații de bună înțelegere între Biserică și Stat. Cunoștea prea bine experiența Bisericii de la sfârșitul sec. al XIX-lea și începutul secolului XX. Văzuse de prea multe ori cum ateismul ca ideologie se manifestase în fruntea liberalismului, prin acțiunile politicianiste și chiar pe băncile școlilor, unde Biserica era considerată o instituție pe care statul o întreține ca pe un apendice al societății. Din aceste considerente, vlădicul Grigorie nu accepta ingerința factorului laic sau influența politică în treburile Bisericii, așa cum s-a întâmplat în perioada egumenatului la Biserica „Sf. Spiridon” din Iași sau ca episcop la Argeș, când a refuzat în mod categoric să consimtă cedarea Palatului episcopal în fața presiunilor exercitate de către reprezentanții regelui Carol al II-lea. De altfel, acesta a fost motivul pentru care a admis să plece de la Argeș, pentru a ajunge eparhiot în locurile natale, într-o perioadă în care țara cunoștea convulsii politice interne și amenințări din exterior. Din aceste motive, a fost și neșansa Episcopului Grigorie de nu a primi investitura regală, respectiv înscăunarea la Huși, conform procedurii canonice și legale. Confuzia, uneori alimentată de autoritățile statului român, în contextul cedării provinciilor Basarabia și Bucovina de Nord, a creat neajunsul de a nu putea fi înscăunat ca eparhiot la Huși. Acestei situații se adăuga inclusiv probabilitatea evacuării din fața armatei sovietice, lucru care cel puțin parțial s-a întâmplat, prin mutarea patrimoniului mobil al Episcopiei la Patriarhia Română.

Episcopul Grigorie Leu a ajuns la conducerea Episcopiei Hușilor în momente de mare tulburare pentru țară. Presiunile continue ale Mișcării

legionare și ale puterilor care se manifestau tot mai mult în Europa aduseseră România pe marginea prăpastiei. Episcopul Grigorie era conștient de acest lucru, din acest motiv imediat după venirea la Huși el începând un amplu program pastoral, de încurajare a preoțimii și de îmbărbătare a credincioșilor, prin prezențe permanente în mijlocul comunităților, până în cele mai îndepărtate sate, unde nu ajunsese vreodată picior de vlădică. Este alături de preoți și parohieni și plânge cu ei atunci când privește la bisericile dărâmate de cutremurele din toamna anului 1940, din acest punct de vedere Eparhia Hușilor fiind cea mai afectată. Și a avut mult de reconstruit: atât biserici, în frunte cu catedrala eparhială, cât mai ales suflete tot mai deznădăjduite de provocările pe care țara le cunoștea.

În aceeași perioadă, ierarhul hușean s-a confruntat cu ingerințele legionarilor, uneori agresive, în organizarea și funcționarea Episcopiei, pe care le-a denunțat în ședința Sfântului Sinod din 3 decembrie 1940. A acceptat ajutorul legionar pentru funcționarea azilului pe care Episcopia îl avea pe lângă Schitul „Vovidenia” din Huși, dar nu a permis amestecul politic, care inevitabil încălca dreptul canonic al Bisericii. Episcopul Grigorie Leu considera că Biserica are un rol sacramental în societate și unul educator, de formare a tinerelor vlăstare ca modele de cetățeni și de îndreptare a celor care nu se încadrează în legile țării.

Din aceste motive, Episcopul Grigorie salută scoaterea Legiunii de la conducerea țării, dar nu poate aproba învinuirile politice, de multe ori abuzive, ale autorităților statului la adresa preoțimii. De altfel, de fiecare dată când statul se manifestă abuziv în relația cu Biserica, el își exprimă dezaprobarea, prin numeroase adrese către autoritățile statului. Este categoric și insistent în problema confiscării mănăstirii Dobrovăț (astăzi în Eparhia Iașilor) de către autoritățile statului, care intenționau să o transforme în pușcărie. Și reușește să o păstreze, promițând că are în vedere să amenajeze acolo un orfelinat pentru copiii ai căror părinți dispăruseră în război.

Păstorirea Episcopului Grigorie Leu a fost un șir permanent de provocări politice, neajunsuri sociale și încercări duhovnicești, pe care le-a depășit prin credință și neobosită activitate. Atât prin forța împrejurărilor, cât și prin patriotismul care îl caracteriza, Episcopul Grigorie, am putea spune fără teama de a greși, a fost în linia întâi a frontului în lupta ce s-a dat pentru eliberarea provinciilor românești, Basarabia și Bucovina, apoi în

activitatea misionară de peste Nistru. În acest context, mai trebuie spus că Episcopul Grigorie a fost întâiul ierarh român care a călcat în Chișinăul abia eliberat de bolșevism, când încă mai fumegea, fiind cel care i-a mângâiat pe basarabeni aflați în căutarea credinței și cel care a propus primele măsuri de refacere socială și economică a acestei provincii. Iar misionarismul Episcopului Grigorie nu s-a oprit aici, deoarece periodic înțelegea să curete meleagurile basarabene pentru a-i îmbărbăta pe cei care cunoscuseră persecuția comunistă. De fapt, vocația misionară a Episcopului Grigorie Leu se făcea simțită prin vizitele pe care le efectua în Transnistria, când slujea Sf. Liturghie, boteza și cununa pe cei care timp de peste două decenii nu cunoscuseră spațiul sacru. Botezarea a zeci de tineri la Sucelea sau slujirea la sărbătorile pascale din 1942 la Tiraspol și Odesa sunt dovezi incontestabile ale activismului pastoral și dedicării misionare ale Episcopului Grigorie, precum păstorul autentic al lui Hristos. Iar în acest cuprinzător și intens demers misionar, ierarhul hușean a folosit o armă puternică și eficientă. Este vorba de tipografia achiziționată în anul 1942, de sub ale cărei teacuri au ieșit numeroase materiale de colportaj, care au ajuns până în cele mai îndepărtate colțuri ale Eparhiei Hușilor și ale Transnistriei.

Toate acestea aveau să-i fie imputate după 23 august 1944, când țara cunoștea un regim politic pe care deunăzi trebuia să-l diabolizeze. Colaboratorii ce-i mai apropiați erau epurați, sub culpa ideologică de „legionar”, evident ca o formă de presiune a prea-puternicilor zilei. Astfel, vlădicului Grigorie i se cerea să aprobe și să promoveze măsurile luate de noul regim politic. În fața refuzului manifestat de ierarhul hușean, comuniștii nu au ezitat să-i aducă acuzații din cele mai inventate cu ajutorul mecanismelor juridice, precum denunțurile din legislativ, care deveniseră o cutumă în perioadă interbelică.

Treptat, Episcopia își pierde din aparatul de conducere, prin neaprobarea unor funcții de către Ministerul Cultelor, deoarece episcopul refuza să-i numească pe cei sugerați de comuniști. Se impun taxe sau impozite pe proprietățile agricole, încât Episcopia să nu mai aibă capacitatea de a le exploata. Cenzura devine tot mai incisivă și confuză deopotrivă, atunci când trebuie editat, de pildă, calendarul pe anul 1949. Presiunile devin tot mai mari, pe motive din cele mai birocratice, pe care Episcopul înțelege că trebuie să le simplifice, pentru a-și proteja colaboratorii de abuzurile organelor de represiune. Este suspectat de coalizarea cu foști lideri politici locali

„burghezi”, în realitate membri ai Adunării eparhiale. De aceea, urmărirea împotriva sa se intensifică, organele de represiune conturându-i imaginea unui „reacționar politic”, al cărui fiu și l-a trimis în Occident pentru a activa împotriva regimului „democrat-popular”.

În cazul de față, documentele create de către fostele organe de represiune comuniste necesită o interpretare atentă și obiectivă, deoarece mai ales după 1990 s-a conturat un tablou istoriografic, am putea spune, complet străin de realitatea istorică, pornindu-se de la marotele care au circulat în exilul apusean și până la confecționarea unor fapte lipsite de suportul documentar. Nu ne propunem aici să dezbatem acest subiect, deoarece necesită o discuție mai largă, pe care o vom lansa într-un alt cadru științific. Însă, considerăm că trebuie să punctăm niște aspecte. Este vorba de plecarea din țară a fiului său, preotul Vasile Leu, și a ultimei perioade din viața Episcopului Grigorie Leu. Probabil că Episcopul Grigorie se va fi bucurat de reușita fiului său de a ajunge în Occident, însă este greu de înțeles, mai ales în lipsa unor surse istorice, când se susține că ierarhul hușean ar fi făcut parte dintr-un așa-zis grup de episcopi rezistenți la adresa regimului comunist și chiar a Patriarhului Justinian Marina. Tot o invenție istoriografică putem considera și afirmația că din cauza Patriarhului Justinian Marina Episcopia Hușilor ar fi fost desființată și Episcopul Grigorie Leu ar fi decedat.

Realitatea istorică se pare că e diferită. Potrivit unei legi din septembrie 1948, o eparhie a unui cult recunoscut în România trebuia să aibă cel puțin 750.000 de credincioși. Or, la un calcul simplu, Episcopia Hușilor, constituită din județele Fălciu, Tutova și Vaslui, nu avea nici măcar 500.000 de credincioși. Apoi, după cum se exprimă însuși Episcopul Grigorie Leu în câteva ocazii, surprinse în documente din prezentul volum, la redactarea noului statut de organizare și funcționare al Bisericii Ortodoxe Române de către Sfântul Sinod, Episcopia Hușilor figura, ca și cea a Caransebeșului. Aceste eparhii au dispărut însă după depunerea noului statut la Ministerul Cultelor și adoptarea de către Marea Adunare Națională. În consecință, ar trebui să ne întrebăm: oare ce-i împiedica pe comuniști să aplice o astfel de lege care le era la îndemână și față de un episcop care refuza în mod categoric să colaboreze?

În acest context extrem de tulbure de la sfârșitul anului 1948 și începutul anului 1949 se petrece fuga preotului Vasile Leu, împreună cu

preotul Florian Gâldău, un apropiat al pastorului anglican de la București. Gestul este interpretat de către organele de represiune comuniste ca o formă de opoziție fățișă la adresa regimului „democrat-popular”, care avea să fie confirmată spre mijlocul anului 1949, când preotul Leu începe să se exprime la Radio Londra împotriva puterii de la București și să-l eticheteze pe Patriarhul Justinian Marina ca „patriarhul roșu” sau „sovrompatriarh”. Poate părea naiv astăzi, dar în vremea aceea preotul Vasile Leu, ca mulți alți români din exil sau din țară, credeau într-un apropiat război pornit împotriva Uniunii Sovietice.

Având în vedere numai și aceste câteva considerente, putem spune că problematica ultimei perioade din viața Episcopului Grigorie Leu așteaptă o cercetare deosebită din partea istoricilor obiectivi și documentați, mai ales că există indicii conform cărora ierarhul hușean ar fi fost otrăvit de către reprezentanți ai statului comunist.

În concluzie, volumul de față nu își propune un tablou documentar cuprinzător sau să se pretindă exhaustiv pe tema vieții și activității Episcopului Grigorie Leu în slujba Ortodoxiei românești, ci aduce în atenție un prim demers obiectiv de cunoaștere și înțelegere a ierarhului hușean pornind de la documente de arhivă, mărturii care până deunăzi erau inaccesibile.

Adrian Nicolae Petcu
Pr. Nicolae Cătălin Luchian

Abrevieri

AEH-Arhiva Episcopiei Huşilor
AMMB-Arhiva Mitropoliei Moldovei şi Bucovinei
ANDJIS-Arhivele Naţionale, Direcţia Judeţeană Iaşi
ANDJVS-Arhivele Naţionale, Direcţia Judeţeană Vaslui
ANIC-Arhivele Naţionale Istorice Centrale
APR-Arhivele Patriarhiei Române
ARLUS-Asociaţia Română pentru strângerea Legăturilor cu Uniunea Sovietică
c./cr-curent
C./c.-Cucernicia
Cab.-Cabinet
CAPS-Casa Autonomă a Pădurilor Statului
CARS-Comitetul pentru Ajutorarea Regiunilor afectate de Secetă
C.D.-Corpul Detectivilor din Direcţia Poliţiei de Siguranţă a Capitalei
Circ.-Circumscripţie
C.N.R.-Comisia Naţională de Româнизare
CR-Consilier Referent
C.V.-Cucerniciei Voastre
D.D.-Domnului Domn
Ep.-Episcop
Ic./Econ.-Iconom/Econom
I.D.R.-Înalt Decret Regal
Ierod.-Ierodiacon
INCOOP-Institutul Naţional al Cooperaţiei
I.O.V.R.-Invalizi, Orfani şi Văduve de Război
I.P.S.-Înaltpreasfinţitul
I.I.P.P.S.S.-Înaltpreasfinţiile lor
M. Of.-Monitorul Oficial
Mitr-mitropolit
M.O.N.T.-Mobilizarea şi Organizarea Naţională a Teritoriului
Mrea.-Mănăstirea

M.S.-Majestatea Sa
p.c.-preacucernicul
P.N.L.-Partidul Național Liberal
P.N.Ț.-Partidul Național Țărănesc
p.p.c.c.-preacucerniciile lor
P.S.-Preasfințitul
P.S.S.-Preasfinția Sa
P.P.S.S.-Preasfințiile lor
Tm.-temei

Notă asupra ediției

Pentru o lectură cursivă a documentelor am procedat la adaptarea tacită a lexicului din epocă la forma prezentă. Dintre termenii actualizați enumerăm: „Cozma”, trecut Cosma; „Iacov” sau „Iacob”, trecut Iacov; „Nicodem”, trecut Nicodim; „aci”, trecut aici; „altă dată”, trecut altădată; „bisericei”, trecut bisericii; „cari”, trecut care; „ceeace”, trecut ceea ce; „complexăm”, trecut completăm; „dela”, trecut de la; „eșit”, trecut ieșit; „metropolie”, trecut mitropolie; „noemvrie”, trecut noiembrie; „pentrucă”, trecut pentru că; „preutul”, trecut preotul; „proestos”, trecut proistos; „școalele”, trecut școlile; „trebue”, trecut trebuie; „vieța”, trecut viața; „visitat”, trecut „vizitat” etc.

De asemenea, termenii de adresabilitate către fețele bisericesti au fost actualizați (ex. Preacucernicul, Preasfințitul, Înălpreasfințitul). Apostroful a fost înlocuit cu cratima.

Intervențiile editorilor pe textele documentelor au fost marcate cu paranteze drepte, iar înscrisurile adiacente, precum rezoluții și ștampile reproduse în notă la piciorul paginii. Acolo unde înscrisurile nu au putut fi descifrate s-a marcat cu „indescifrabil”.

Documentele olografe sau tipărite au fost semnalate ca atare, în restul corpusului figurând implicit cele dactilografiate. Pasajele subliniate de creatorul documentului sunt redată cu literă Bold.

Lista documentelor

1. 1924 decembrie 22-23, Telegrama privind data hirotonirii ca Arhiereu a Arhimandritului Grigorie Leu (p. 51).

2. 1924 decembrie 25, Jurnal al Mitropolitului Pimen Georgescu al Moldovei și Sucevei, privind ridicarea la rangul de arhimandrit a Ieromonahului Grigorie Leu (p. 52).

3. 1924 decembrie 27, Proces-verbal privind ipopsifierea Arhimandritului Grigorie Leu (p. 52).

4. 1924 decembrie 27, Chemarea Arhimandritului Grigorie Leu pentru hirotonirea în treapta de Arhiereu în catedrala mitropolitană din Iași (p. 53).

5. 1924 decembrie 27, Răspunsul Arhimandritului Grigorie Leu la chemarea ierarhilor, pentru hirotonirea în treapta de Arhiereu (p. 54).

6. 1924 decembrie 28, Proces-verbal privind hirotonirea în treapta de Arhiereu a Arhimandritului Grigorie Leu (p. 55).

7. 1925 ianuarie 12, Scrisoare a Mitropolitului Pimen Georgescu al Moldovei și Sucevei, către membrii Epitropiei „Sf. Spiridon”- Iași, pentru numirea Arhiereului-vicear Grigorie Leu ca egumen (p. 56).

8. 1925 februarie 27, Adresa Ministrului Sănătății către Epitropia Casei „Sf. Spiridon”- Iași prin care se anunță numirea Arhiereului-vicear Grigorie Leu în postul de Egumen al mănăstirii cu același nume (p. 57).

9. 1925 martie 3, Corespondență între Mitropolitul Pimen Georgescu și Epitropia Casei „Sf. Spiridon”, privind numirea și instalarea ca egumen al mănăstirii cu același nume a Arhiereului-vicear Grigorie Leu Botoșăneanul (p. 58).

10. 1925 aprilie 4, Referat al Arhiereului-vicear Grigorie Leu Botoșăneanul cu soluții la problemele privind catehizarea, înaintat Mitropolitului Pimen Georgescu al Moldovei și Sucevei (p. 61).

11. 1925 aprilie 27, Scrisoare a Arhiereului-vicear Grigorie Leu Botoșăneanul către Epitropia Casei „Sf. Spiridon”, privind numirea unui diacon slujitor (p. 63).

12. 1925 septembrie 28, Adresă a Arhiereului-vicear Grigorie Leu Botoșăneanul către Epitropia Casei „Sf. Spiridon”, privind pregătirile prilejuite de sărbătorirea la Iași a 1600 ani de la primul Sinod Ecumenic (p. 64).

13. 1925 octombrie 28, Adresă a Arhiereului-vicear Grigorie Leu Botoșăneanul către Epitropia Casei „Sf. Spiridon”, privind problemele legate de conducerea acestei instituții caritabile și lipsurile financiare ale slujitorilor (p. 65).

14. 1925 noiembrie 11, Răspunsul Epitropiei Casei „Sf. Spiridon” la adresa Arhiereului-vicear Grigorie Leu Botoșăneanul în problemele legate de conducerea acestei

instituții caritabile și la lipsurile financiare ale slujitorilor (p. 68).

15. 1926 martie 30, Raportul, însoțit de propuneri, înaintat de Arhiereul-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul, privind situația economică și duhovnicească a Schitului Boureni (p. 70).

16. 1926 martie 31, Raportul Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către Mitropolitul Pimen Georgescu al Moldovei și Sucevei, privind situația pastorală în satele tulburate de stilism (p. 71).

17. 1926 aprilie 26, Concept redactat de către Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul pentru o decizie mitropolitană privind scoaterea din Biserică a trei credincioși din Parohia Răuceștii de Jos, jud. Neamț (p. 73).

18. 1926 aprilie 26, Concept redactat de către Arhiereul-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul pentru un ordin către Protoieria județului Neamț, privind scoaterea din Biserică a trei credincioși din Parohia Răuceștii de Jos, jud. Neamț (p. 74).

19. 1926 aprilie 26, Circulară concepută de Arhiereul-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către Protoieria județului Neamț, privind activitatea pastorală și disciplina preoțească (p. 75).

20. 1926 aprilie 27, Referat al Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul, privind excluderea din Biserică a unor credincioși care instigă la neascultare duhovnicească (p. 75).

21. 1927 iulie 1, Circulară semnată de Arhiereul-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către structurile administrative subordonate, privind modul de alcătuire a corespondenței cu Centrul eparhial din Iași (p. 77).

22. 1928 mai 25, Referat al Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către Mitropolitul Pimen Georgescu al Moldovei, privind participarea la solemnitățile dedicate Zilei Eroilor (p. 78).

23. 1928 octombrie 30, Referat al Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către conducerea Epitropiei „Sf. Spiridon”, cu privire la neajunsurile pastorale ale bisericii cu același nume (p. 80).

24. 1929 mai 18, Referat al Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către Mitropolitul Pimen al Moldovei, privind misiunea pastorală întreprinsă în județul Botoșani pentru combaterea sectarismului (p. 83).

25. 1930 septembrie 5, Referat al Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către Mitropolitul Pimen Georgescu al Moldovei, privind activitatea misionară pentru combaterea stilismului dusă în județele Neamț și Baia (p. 85).

26. 1933 mai 14, Proces-verbal al ședinței ordinare a Adunării eparhiale a Arhiepiscopiei Iașilor de sub președinția Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul (p. 87).

27. 1934 ianuarie 30, Referat al Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către Mitropolitul Pimen Georgescu al Moldovei, privind instruirea liturgică a preoților

tineri din eparhie (p. 89).

28. 1934 martie 2, Concept de adresă a Arhiereului-vicar Grigorie Leu către parohul Parohiei Drăgușeni, prin care îi cere să activeze în scopul combaterii stilismului (p. 91).

29. [1934 martie], Concept de adresă a Arhiereului-vicar Grigorie Leu către Parohul Parohiei Râșca, prin care îi cere să activeze în scopul combaterii stilismului (p. 92).

30. 1934 martie 3, Concept de adresă a Arhiereului-vicar Grigorie Leu către Parohul Parohiei Rădășeni, prin care îi cere să activeze în scopul combaterii stilismului (p. 93).

31. 1934 martie 3, Circulară a Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către protoierii din județele Baia și Neamț cu instrucțiuni privind combaterea sectarismului și stilismului (p. 94).

32. 1934 martie 6, Concept de adresă a Arhiereului-vicar Grigorie Leu către parohul Parohiei Dodești de Jos, prin care îi cere să activeze în scopul combaterii stilismului (p. 96).

33. 1934 martie 6, Adresă a Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către conducerea mănăstirii Agapia, privind păstrarea disciplinei monahale (p. 97).

34. 1934 martie 13, Concept de adresă a Arhiereului-vicar Grigorie Leu către parohul Parohiei Bălușeni-Stamate, prin care îi cere să activeze în scopul combaterii sectarismului (p. 98).

35. 1934 aprilie 2, Concept de circulară către protoierii din cuprinsul Eparhiei Iașilor, cu instrucțiunile privind intensificarea activității pastorale în parohii (p. 99).

36. 1934 mai 31, Referat al Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către Mitropolitul Pimen Georgescu cu privire la evaluarea preoților tineri din Eparhia Iașilor (p. 100).

37. [1934 august], Referat al Protoiereului din județul Neamț, privind vizitele pastorale întreprinse de Arhiereul-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul pe Valea Bistriței (p. 103).

38. [1934 noiembrie 12], Telegramă a Patriarhului Miron Cristea către membrii Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, prin care anunță decesul Mitropolitului Pimen Georgescu al Moldovei (p. 105).

39. [1934 noiembrie 12], Telegrama Patriarhului Miron Cristea către Arhiereul-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul, prin care îi solicită convocarea Consiliului Eparhial al Eparhiei Iașilor (p. 106).

40. 1934 noiembrie 12, Telegramă trimisă Consiliului Eparhial al Eparhiei Iașilor de către Patriarhul Miron Cristea, prin care cere inventarierea și pregătirea funeraliilor fostului Mitropolit al Moldovei, Pimen Georgescu (p. 106).

41. 1934 noiembrie 13, Adresă a consilierilor referenți ai Arhiepiscopiei Iașilor

către Patriarhul Miron Cristea, prin care îi solicită binecuvântarea ca în perioada vacanței eparhiale problemele curente să fie rezolvate de Consiliul Eparhial, în frunte cu Arhiepiscopul-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul (p. 107).

42. 1934 noiembrie 15, Scrisoare a Patriarhului Miron Cristea către Arhiepiscopul-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul, prin care îl împuternicește cu conducerea Arhiepiscopiei Iașilor, pe perioada vacanței și numai în probleme administrative curente (p. 108).

43. [1934 noiembrie 27], Adresa Patriarhului Miron Cristea către Ministerul Cultelor, prin care înștiințează de numirea Arhiepiscopului-vicar Grigorie Leu ca locotenent al Arhiepiscopiei Iașilor (p. 110).

44. 1935 februarie 6, Referat al Arhiepiscopului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către Mitropolitul Moldovei, pentru reorganizarea corului mitropolitan (p. 111).

45. 1935 mai 7, Referat al Arhiepiscopului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul către Mitropolitul Nicodim Munteanu al Moldovei, cu privire la tulburările ce se aduc obștii monahale de la mănăstirea Cetățuia și măsurile care se impun (p. 112).

46. 1936 aprilie 25, Decretul regal de deschidere a Colegiului Electoral Bisericesc pentru alegerea episcopului eparhiot de Argeș (p. 113).

47. 1936 aprilie 30, Procesul-verbal de la ședința Colegiului electoral care l-a ales pe Arhiepiscopul-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul în postul de Episcop eparhiot al Episcopiei Argeșului (p. 114).

48. 1936 aprilie 30, Adresa Consiliului Central Bisericesc către Mitropolitul Nicodim Munteanu al Moldovei, prin care îi aduce la cunoștință despre alegerea Arhiepiscopului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul în demnitatea de Episcop eparhiot al Argeșului (p. 118).

49. 1936 mai 1, Referatul Comisiei canonic-juridice a Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, cu privire la validarea alegerii Arhiepiscopului-vicar Grigorie Leu în postul de Episcop al Argeșului (p. 119).

50. [1936 mai 2], Adresa Patriarhiei Române către ministrul Cultelor, prin care se aduce la cunoștință despre alegerea Arhiepiscopului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul în demnitatea de Episcop eparhiot al Argeșului (p. 120).

51. 1936 mai 15, Adresa Ministerului Cultelor către Patriarhul Miron Cristea, prin care i se aduce la cunoștință despre emiterea decretului regal de confirmare a Arhiepiscopului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul în demnitatea de Episcop eparhiot al Argeșului (p. 121).

52. 1936 iunie 2, Adresa Patriarhului Miron Cristea către Arhiepiscopul-vicar Veniamin Pocitan Ploieșteanul prin care îl delegă la înscăunarea Arhiepiscopului-vicar Grigorie Leu ca Eparhiot al Episcopiei Argeșului (p. 122).

53. 1936 iunie 3, Gramata Patriarhului Miron Cristea de înscăunare a Episcopului Grigorie Leu ca Eparhiot al Episcopiei Argeșului (p. 123).

54. 1936 iunie 15, Raportul Episcopului Gherontie Nicolau al Constanței către

Patriarhul Miron Cristea, privind desfășurarea solemnităților de înscăunare a Episcopului Grigorie Leu al Argeșului (p. 126).

55. 1937 martie 24, Adresa Episcopului Grigorie Leu al Argeșului către Ministrul Cultelor, pentru înființarea unui post de secretar eparhial (p. 132).

56. 1938 martie 5, Jurământ depus de Episcopul Grigorie Leu al Argeșului față de Regele Carol al II-lea, cu prilejul adoptării noii Constituții (p. 133).

57. 1938 septembrie 16, Notă a Corpului Detectivilor cu privire la poziția Episcopului Grigorie Leu al Argeșului în problema posesiunii asupra Palatului episcopal de la Curtea de Argeș (p. 134).

58. [1940 februarie], Petiție a unor clerici și credincioși din Eparhia Hușilor către regele Carol al II-lea, prin care se solicită declanșarea procedurilor de alegere a noului eparhiot (p. 135).

59. [1940 aprilie], Referat al Preotului Gheorghe Vintilescu, directorul Cancelariei Sf. Sinod, cu privire la oportunitatea alegerii noului episcop al Hușilor (p. 136).

60. 1940 mai 21, Adresă a Patriarhului Nicodim Munteanu către președintele Adunării Deputaților, prin care îi solicită punerea la dispoziția Colegiului Electoral Bisericesc a sălii de plen, în vederea organizării alegerilor eparhiale (p. 137).

61. 1940 mai 22, Convocator emis de Patriarhul Nicodim Munteanu către membrii Colegiului Electoral Bisericesc, pentru alegerea Episcopului de Huși (p. 138).

62. 1940 mai 24, Răspunsul conducerii Adunării Deputaților către Patriarhia Română, privind punerea la dispoziția Colegiului Electoral Bisericesc a sălii de plen (p. 139).

63. 1940 mai 24, Tablourile cu membrii Colegiului Electoral Bisericesc pentru alegerea Episcopului de Huși (p. 140).

64. 1940 iunie 4, Referat privind modul de constituire și de exercitare a atribuțiilor de către Colegiul Electoral Bisericesc (p. 144).

65. 1940 iunie 7, Decretul regal de întrunire a Colegiului Electoral Bisericesc, pentru alegerea Episcopului de Huși (p. 146).

66. 1940 iunie 11, Ordinea de zi pentru ședința Colegiului Electoral Bisericesc pentru alegerea episcopului eparhiot al Episcopiei Hușilor (p. 147).

67. [1940 iunie], Notă despre prevederile legale privind alegerea unui Episcop eparhiot (p. 157).

68. 1940 iunie 11, Procesul verbal de la ședința Colegiului Electoral Bisericesc de la alegerea Episcopului Grigorie Leu ca eparhiot al Episcopiei Hușilor (p. 158).

69. 1940 iunie 11, Discursul ținut de Episcopul Grigorie Leu după alegerea ca eparhiot al Episcopiei Hușilor (p. 162).

70. [1940], Autobiografie a Episcopului Grigorie Leu înaintată Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române, cu prilejul alegerii sale ca Eparhiot al Episcopiei Hușilor (p. 165).

71. 1940 iunie 11, Adresă a Consiliului Central Bisericesc către Președintele Sfântului Sinod prin care se solicită îndeplinirea procedurilor după alegerea Episcopului Grigorie Leu ca eparhiot al Episcopiei de Huși (p. 168).

72. [1940 iunie 11], Referatul Comisiunii canonic-juridice din Sfântul Sinod privind alegerea Episcopului Grigorie Leu ca eparhiot al Episcopiei Hușilor (p. 169).

73. 1940 iunie 14, Adresa Patriarhului Nicodim Munteanu către ministrul Cultelor, prin care îl înștiințează de alegerea eparhiotului la Episcopia Hușilor și îi solicită îndeplinirea procedurilor prevăzute de lege (p. 170).

74. 1940 iunie 21, Adresă a Ministerului Cultelor către Patriarhia Română, prin care se înștiințează de emiterea decretului regal de învestire a Episcopului Grigorie Leu al Hușilor (p. 171).

75. [1940 iunie], Adresă a Patriarhiei Române către Mitropolia Olteniei, prin care se înștiințează despre emiterea decretului regal de învestire a Episcopului Grigorie Leu și situația reședinței eparhiale de la Curtea de Argeș (p. 172).

76. [1940 iunie 24], Telegramă a Episcopului Grigorie Leu, prin care îi solicită Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei instalarea ca eparhiot al Hușilor (p. 174).

77. 1940 iunie 26, Telegramă a Patriarhului Nicodim Munteanu către Mitropolitul Irineu Mihălcescu al Moldovei, prin care îl invită să participe la învestirea Episcopului Grigorie Leu de către Regele Carol al II-lea (p. 175).

78. [1940 iulie], Adresă a Preotului consilier Anton I. Popescu către comandantul Centrului de recrutare din Huși cu privire la evacuarea bunurilor Episcopiei Hușilor (p. 176).

79. 1940 iulie 5, Proces-verbal încheiat de consilierii Episcopiei Hușilor în urma împachetării bunurilor mobile și a valorilor în vederea unei eventuale evacuări (p. 177).

80. 1940 iulie 9, Adresa Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către Arhiepiscopul-vicar Valeriu Moglan Botoșăneanul, prin care îl înștiințează de expirarea perioadei de locotenență la Episcopia Hușilor (p. 178).

81. 1940 iulie 9, Adresa Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către Patriarhul Nicodim Munteanu, prin care îl înștiințează de delegarea Episcopului Grigorie Leu la conducerea Episcopiei Hușilor, în locul Arhiepiscopului-vicar Valeriu Moglan Botoșăneanul (p. 179).

82. 1940 iulie 13, Scrisoare de răspuns a Episcopului Grigorie Leu trimisă Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei asupra oportunității delegării sale la conducerea Episcopiei Hușilor (p. 180).

83. 1940 iulie 15, Răspunsul Ministerului Cultelor la adresa de înștiințare a Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei, privind delegarea Episcopului Grigorie Leu la conducerea Episcopiei Hușilor (p. 182).

84. [1940 iulie 16], Telegramă a Patriarhiei Române către Mitropolia Olteniei, prin care înștiințează de delegarea Episcopului Grigorie Leu la conducerea Episcopiei

Hușilor (p. 183).

85. 1940 iulie 17, Adresă a Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către ministrul Cultelor, prin care înștiințează de redelegarea Arhiereului-vicar Valerie Moglan Botoșăneanul la conducerea Episcopiei Hușilor (p. 184).

86. 1940 iulie 17, Adresă a Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către Episcopul Grigorie Leu, prin care îl înștiințează de prelungirea locotenenței Arhiereului-vicar Valerie Botoșăneanul la conducerea Episcopiei Hușilor (p. 185).

87. 1940 iulie 17, Adresă a Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către Patriarhul Nicodim Munteanu, prin care îl înștiințează de prelungirea locotenenței Arhiereului-vicar Valerie Botoșăneanul la conducerea Episcopiei Hușilor (p. 187).

88. 1940 iulie 17, Adresă a Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către Arhiereul-vicar Valerie Moglan Botoșăneanul, prin care îl înștiințează de prelungirea locotenenței la conducerea Episcopiei Hușilor (p. 188).

89. 1940 iulie 17, Adresă a Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către Consiliul Eparhial al Episcopiei Hușilor, prin care înștiințează de prelungirea locotenenței Arhiereului-vicar Valerie Moglan Botoșăneanul la conducerea acestei eparhii (p. 189).

90. 1940 iulie 17, Adresă a Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către Ministerul Cultelor, prin care îl înștiințează de prelungirea locotenenței Arhiereului-vicar Moglan Valerie Botoșăneanul la conducerea Episcopiei Hușilor (p. 190).

91. 1940 iulie 18, Referat al Arhiereului-vicar Valerie Moglan Botoșăneanul către Mitropolitul Irineu Mihălcescu, privind sancționarea preotului consilier Anton I. Popescu (p. 191).

92. 1940 iulie 18, Referat către conducerea Episcopiei Hușilor privind oportunitatea evacuării patrimoniului imobil bisericesc (p. 193).

93. 1940 iulie 20, Telegramă a Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către Episcopul Grigorie Leu, privind învestirea și instalarea la Huși (p. 193).

94. 1940 iulie 27, Adresa Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către Episcopul Grigorie Leu, însoțită de Gramata mitropolitană, privind numirea ca locotent la conducerea Episcopiei Hușilor (p. 194).

95. 1940 iulie 27, Adresa Mitropolitului Irineu Mihălcescu al Moldovei către ministrul Cultelor, prin care îl înștiințează de delegarea Episcopului Grigorie Leu la conducerea Episcopiei Hușilor (p. 196).

96. 1940 august 13, Proces-verbal al ședinței ținute de Episcopul Grigorie Leu cu preoții consilieri și protoiereii din Episcopia Hușilor (p. 198).

97. 1940 august 14, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Ministerul Cultelor, prin care solicită transferul a doi funcționari de la Episcopia Argeșului (p. 201).

98. [1940 august], Delegație a protosinghelului Filaret Toma, pentru a ridica bunurile Episcopiei Hușilor evacuate la Patriarhia Română (p. 202).

99. [1940 august], Itinerar pastoral al Episcopului Grigorie Leu în cuprinsul

Eparhiei Hușilor (p. 203).

100. [1940 septembrie], *Circulară emisă de Episcopul Grigorie Leu al Hușilor prin care îndeamnă preoții să utilizeze doar lumânările de ceară făcute la fabrica eparhială (p. 213).*

101. 1940 septembrie 15, *Darea de seamă a Secției Administrative-bisericești, prezentată de preotul Anton I. Popescu în plenul Adunării eparhiale a Episcopiei Hușilor (p. 215).*

102. 1940 septembrie 15, *Darea de seamă a Secției Culturale prezentată de preotul consilier Gheorghe Șușnea în plenul Adunării eparhiale (p. 225).*

103. 1940 noiembrie 16, *Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din eparhie, prin care îi îndeamnă să se preocupe de lăcașurile de cult afectate de cutremur (p. 235).*

104. 1940 noiembrie 16, *Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care îl înștiințează de starea lăcașurilor de cult afectate de cutremur (p. 237).*

105. 1940 noiembrie 19, *Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din eparhie, prin care transmite îndrumări în urma efectelor distructive ale cutremurului (p. 239).*

106. 1940 noiembrie 19, *Adresă a Episcopului Grigorie Leu către președintele Comisiunii Monumentelor Istorice, prin care solicită un arhitect care să evalueze efectele cutremurului asupra Catedralei eparhiale (p. 241).*

107. 1940 noiembrie 20, *Adresă a Episcopului Grigorie Leu către comandantul Diviziei a 15-a Bârlad, prin care îi solicită autorizația de exploatare a pădurii eparhiale (p. 243).*

108. 1940 noiembrie 23, *Proces-verbal încheiat în urma examinării efectuate de arhitect privind prăbușirea turlei Catedralei eparhiale din Huși (p. 245).*

109. 1940 noiembrie 23, *Adresa Patriarhiei Române către Episcopia Hușilor, prin care face cunoscut că nu poate fi trimis arhitectul Dimitrie Ionescu-Berechet, pentru a evalua distrugerile provocate de cutremur la catedrala eparhială din Huși (p. 246).*

110. 1940 decembrie 3, *Memoriu al Episcopului Grigorie Leu înaintat Sfântului Sinod, privind ingerințele autorităților statului și altor instituții în treburile interne ale Episcopiei Hușilor (p. 247).*

111. [1940 decembrie 3], *Referat al Comisiei canonic-juridice a Sfântului Sinod, pe marginea memoriului înaintat de Episcopul Grigorie Leu (p. 252).*

112. 1941 ianuarie 2, *Proces-verbal al ședinței ținute de Episcopul Grigorie Leu cu preoții consilieri referenți și Protopopi, pe tema intensificării activității pastorale în parohii (p. 254).*

113. 1941 ianuarie 13, *Adresă a Preotului Petre F. Alexandru, directorul Școlii de Cântăreți bisericești din Huși, către ministrul Cultelor, prin care îi solicită plata personalului didactic și administrativ de la bugetul de stat (p. 262).*

114. 1941 ianuarie 13, Adresă a Preotului Petre F. Alexandru, directorul Școlii de Cântăreți bisericești din Huși, către ministrul Cultelor, prin care solicită un ajutor financiar necesar reparării clădirii afectată de cutremur (p. 264).

115. 1941 ianuarie 15, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, privind starea în care se află bisericile afectate de cutremure (p. 265).

116. 1941 ianuarie 27, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, cu îndrumări liturgice după evenimentele provocate de rebeliunea legionară (p. 270).

117. 1941 ianuarie 31, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care solicită acordarea unor subvenții pentru schitul Zorleni (p. 272).

118. 1941 ianuarie 31, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care arată despre relațiile tensionate avute cu reprezentanții Mișcării legionare (p. 273).

119. 1941 ianuarie 31, Circulară a Episcopului Grigorie Leu, prin care cere imperativ preoților să-și îndeplinească misiunea pastorală (p. 274).

120. [1941 februarie], Concept de adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Agriculturii, prin care solicită utilaje agricole pentru efectuarea de însămânțări în cuprinsul Eparhiei Hușilor (p. 276).

121. 1941 februarie 7, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, în care solicită aprobarea pentru ocuparea unor posturi vacante în cler (p. 277).

122. 1941 februarie 25, Adresă către redacția publicației „Porunca vremii”, prin care se solicită inserarea unor informații privind activitatea pastorală în Eparhia Hușilor (p. 279).

123. 1941 februarie 25, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către generalul Ion Antonescu, prin care solicită sprijin pentru funcționarea azilului de bătrâni aflat sub ocrotirea Episcopiei Hușilor (p. 280).

124. 1941 februarie 27, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor cu îndrumări liturgice (p. 282).

125. 1941 februarie 27, Concept de adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Instrucțiunii și Cultelor, prin care solicită sprijin în activitatea pastorală desfășurată în rândul tinerilor (p. 283).

126. 1941 martie 12, Delegație dată inginerului Gheorghe Teodorescu, pentru a studia bisericile din Eparhia Hușilor afectate de cutremure (p. 284).

127. 1941 martie 18, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către directorul CFR, prin care solicită ca unele trenuri care circulă în Moldova să aibă rute prin Huși (p. 285).

128. 1941 martie 22, Corespondență a starețului mănăstirii Dobrovăț cu privire la încercarea autorităților statului de a o transforma în închisoare (p. 286).

129. 1941 martie 22, Scrisoare a starețului mănăstirii Dobrovăț către ministrul Cultelor, prin care solicită sprijin ca așezământul monastic să nu fie transformat în

pușcărie (p. 290).

130. 1941 martie 29, Răspunsul Ministerului Economiei la solicitarea Episcopului Grigorie Leu de a primi proprietăți agricole, din ale căror venituri să susțină opera caritabilă a Episcopiei Hușilor (p. 292).

131. 1941 aprilie 2, Concept de adresă a Episcopului Grigorie Leu către un ministru, prin care solicită sprijin pentru repararea bisericilor afectate de cutremure (p. 293).

132. 1941 aprilie 3, Referat prezentat de Preotul consilier Anton I. Popescu în fața Adunării eparhiale, privind activitatea administrativ-bisericească în Episcopia Hușilor (p. 294).

133. [1941 aprilie 3], Dare de seamă a Secției Culturale prezentată în plenul Adunării eparhiale a Episcopiei Hușilor (p. 304).

134. 1941 aprilie 5, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care îi prezintă în mod sumar bilanțul activității sale la conducerea Episcopiei Hușilor (p. 313).

135. [1941 aprilie], Telegramă a Episcopului Grigorie Leu către Patriarhul Nicodim Munteanu, prin care îl înștiințează de încercarea autorităților statului de a confisca mănăstirea Dobrovăț (p. 316).

136. [1941 aprilie], Telegramă a Episcopului Grigorie Leu către Generalul Ion Antonescu, prin care îl înștiințează de încercarea autorităților statului de a confisca mănăstirea Dobrovăț (p. 316).

137. [1941 aprilie], Telegramă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care îl înștiințează de încercarea autorităților statului de a confisca mănăstirea Dobrovăț (p. 317).

138. 1941 aprilie 22, Adresa Starețului mănăstirii Dobrovăț către Episcopul Grigorie Leu, prin care îi înaintează o copie de pe decizia Consiliului de Miniștri cu privire la confiscarea acestui așezământ monastic (p. 318).

139. [1941 aprilie 22], Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Generalul Ion Antonescu, prin care îi solicită ca mănăstirea Dobrovăț să nu fie confiscată de autoritățile statului (p. 321).

140. 1941 mai 1, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Generalul Ion Antonescu, prin care solicită să nu se confişte mănăstirea Dobrovăț (p. 324).

141. 1941 mai 2, Adresă a Patriarhului Nicodim Munteanu către Episcopul Grigorie Leu, privind problema confiscării mănăstirii Dobrovăț de către autoritățile statului (p. 328).

142. 1941 mai 14, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îi îndeamnă la activitate pastorală, liturgică și pedagogică intensă (p. 330).

143. 1941 mai 22, Adresa Ministerului Cultelor către Episcopul Grigorie Leu,

prin care este anunțat de delegarea unei persoane care să procedeze la predarea mănăstirii Dobrovăț către Ministerul Justiției (p. 333).

144. 1941 mai 30, Răspunsul Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor în problema confiscării mănăstirii Dobrovăț de către autoritățile statului (p. 334).

145. 1941 mai 30, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Patriarhul Nicodim în problema confiscării mănăstirii Dobrovăț de către autoritățile statului (p. 335).

146. 1941 iunie 18, Concept de scrisoare a Episcopului Grigorie Leu către Generalul Ion Antonescu, prin care îi mulțumește pentru ajutorul financiar necesar reparării Catedralei episcopale (p. 337).

147. 1941 iulie 9, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prefectul județului, prin care îl anunță de ținerea unui Tedeum, cu prilejul eliberării Basarabiei și Bucovinei (p. 338).

148. 1941 iulie 12, Circulară către preoți în care sunt chemați să contribuie cu asistența religioasă în rândul soldaților români răniți pe frontul din Basarabia (p. 339).

149. 1941 iulie 17, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Generalul Ion Antonescu, prin care îl înștiințează de punerea la dispoziția statului a unor spații pentru spitalizare și orfelinat (p. 340).

150. 1941 iulie 21, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care le cere să sprijine eforturile autorităților statului la susținerea războiului antisovietic (p. 341).

151. 1941 iulie 22, Scrisoare de mulțumire a generalului Nicolae Pălăngeanu către Episcopul Grigorie Leu, pentru punerea la dispoziția soldaților răniți a Azilului de pe lângă Schitul „Vovidenia” (p. 343).

152. 1941 iulie 24, Răspunsul Protoiereului de Tutova de Sus la apelul Episcopului Grigorie Leu de a susține efortul de război al Armatei Române (p. 344).

153. 1941 iulie 25, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către comandantul militar din Huși, prin care solicită un sprijin pentru finalizarea clădirii Azilului pusă la dispoziția soldaților răniți pe front (p. 346).

154. 1941 iulie 26, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care solicită aprobarea clericilor membri în consiliul de administrație a băncii clericale „Sf. Parascheva” din județul Fălciu (p. 347).

155. 1941 iulie 26, Raport al Episcopului Grigorie Leu către prim-ministrul Mihai Antonescu, privind călătoria misionară efectuată în Basarabia (p. 348).

156. 1941 iulie 31, Decizie a Episcopului Grigorie Leu de numire a doi consilieri referenți la Centrul Eparhial din Huși (p. 351).

157. 1941 august 5, Raport al Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, întocmit în urma celei de-a doua vizite misionare în Basarabia și asupra unor abuzuri ale funcționarilor statului (p. 157).

158. 1941 august 10, Proces-verbal încheiat de administratorul Penitenciarului

din Huși, în urma săvârșirii serviciului divin în această instituție (p. 355).

159. 1941 august 18, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care informează despre situația bisericilor afectate de război și intensificarea vizitelor pastorale în Eparhie (p. 356).

160. 1941 august 18, Adresă a starețului mănăstirii Dobrovăț către Episcopul Grigorie Leu, prin care solicită sprijin pentru redobândirea unei clădiri în vederea amenajării orfelinatului de copii (p. 360).

161. 1941 septembrie 10, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Patriarhul Nicodim Munteanu și ministrul Cultelor, prin care îi înștiințează de intenția sa de a desfășura misiune creștină în Basarabia (p. 362).

162. 1941 septembrie 11, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îndeamnă la îngrijirea cimitirelor de soldați-eroi (p. 363).

163. 1941 septembrie 11, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care solicită un schimb de proprietăți agricole (p. 364).

164. 1941 septembrie 25, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Finanțelor, prin care își exprimă dezaprobarea față de impunerile fiscale exercitate asupra preoților (p. 365).

165. [1941 septembrie], Concept de adresă a Episcopului Grigorie Leu către Sfântul Sinod, prin care expune situația religioasă și activitatea misionară în teritoriile de peste Nistru (p. 367).

166. 1941 septembrie 26, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Patriarhul Nicodim Munteanu și ministrul Cultelor, prin care înștiințează de activitatea misionară dusă peste Nistru și de problemele religioase din aceste teritorii eliberate de bolșevism (p. 373).

167. 1941 septembrie 27, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prim-ministrul Mihai Antonescu, prin care solicită sprijin pentru rezolvarea unor probleme economice ale Episcopiei Hușilor (p. 376).

168. 1941 septembrie 27, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Românizării, prin care solicită sprijin pentru rezolvarea unor probleme economice ale Episcopiei Hușilor (p. 378).

169. 1941 octombrie 17, Adresă a preotului consilier Anton I. Popescu către prefectul județului Fălciu, prin care îi solicită autorizația de trecere a Prutului pentru 17 preoți misionari hușeni (p. 380).

170. 1941 octombrie 29, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Președinția Consiliului de Miniștri, prin care reclamă starea deplorabilă a automobilului Episcopiei rechiziționat de Armată (p. 381).

171. [1941 noiembrie], Scrisoare a Ieromonahului Ilarion Antohi către starețul mănăstirii Dobrovăț, prin care îi comunică revenirea în Eparhia Hușilor (p. 382).

172. 1941 noiembrie 10, Adresă a Patriarhului Nicodim Munteanu către

Episcopul Grigorie Leu, prin care îi aduce la cunoștință de cooptarea în comisia sinodală pentru revizuirea textului „Prohodului” (p. 384).

173. 1941 noiembrie 22, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prim-ministru, prin care îi aduce la cunoștință de starea deplorabilă a automobilului Episcopiei rechiziționat de Armată, solicitând totodată o altă mașină (p. 385).

174. 1941 noiembrie 20, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care îi comunică lista cu bisericile din Eparhia Hușilor aflate în construcție (p. 386).

175. 1941 noiembrie 20, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care reclamă repararea greoaie a Catedralei eparhiale din Huși (p. 388).

176. 1941 noiembrie 24, Scrisoare de mulțumire a directorului Spitalului din Huși către Episcopul Grigorie Leu, pentru contribuțiile depuse de preoții hușeni la tratarea soldaților răniți (p. 390).

177. 1941 decembrie 19, Adresă a Ministerului Cultelor către Episcopul Grigorie Leu, prin care îl înștiințează de bugetarea a trei posturi de clerici la mănăstirea Dobrovăț-Vaslui (p. 392).

178. [1942 ianuarie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îndeamnă la îngrijirea cimitirelor (p. 393).

179. [1942 ianuarie], Circulară a Episcopiei Hușilor cu programul susținerii cercurilor de studii preoțești pe anul 1942 (p. 395).

180. 1942 ianuarie 22, Adresă a ministrului Cultelor către Episcopul Grigorie Leu, prin care se solicită date confidențiale despre activitatea bisericească din Eparhia Hușilor și relațiile cu instituțiile statului (p. 396).

181. 1942 ianuarie 31, Circulară confidențială a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îndeamnă la catehizare și realizarea Împrumutului Reîntregirii (p. 398).

182. 1942 martie 5, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către șeful Misiunii ortodoxe române din Transnistria, prin care își manifestă intenția de a prăznui sărbătorile pascale la Tiraspol și Odesa (p. 401).

183. 1942 martie 5, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor și guvernatorul Transnistriei, prin care își manifestă intenția de a prăznui sărbătorile pascale la Tiraspol și Odesa (p. 402).

184. 1942 martie 10, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Ministerul Cultelor, prin care aduce la cunoștință asupra abuzurilor unor instituții ale statului față de reprezentanții Bisericii (p. 403).

185. 1942 aprilie 13, Adresă a Episcopiei către stația CFR Huși, privind evacuarea obiectelor eparhiale la Râmnicu Vâlcea (p. 406).

186. 1942 aprilie 28, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către mitropolitul Olteniei, privind bunurile Episcopiei Hușilor evacuate la catedrala din Râmnicu Vâlcea (p.

406).

187. 1942 mai 4, Copie de pe adresa Episcopiei Hușilor către comandantul Garnizoanei militare Bârlad, prin care se anunță cedarea Bisericii „Sf. Gheorghe” (p. 407).

188. 1942 mai 11, Adresă a Episcopiei Hușilor către Oficiul de vânzare a hârtiei, prin care solicită achiziționarea de hârtie tipografică (p. 408).

189. 1942 mai 27, Autobiografia Episcopului Grigorie Leu trimisă Patriarhului Nicodim Munteanu (p. 410).

190. 1942 iunie 12, Adresă a Directoratului clerului militar către Direcția Personalului din Ministerul Apărării Naționale, prin care se înștiințează că se aprobă primirea în posesie a Bisericii „Sf. Gheorghe” din Bârlad (p. 416).

191. 1942 iulie 3, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care descrie activitatea misionară desfășurată peste Nistru cu prilejul sărbătorilor pascale (p. 417).

192. 1942 iulie 13, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Lucrărilor Publice, prin care solicită sprijin pentru finalizarea reparațiilor la Catedrala eparhială (p. 419).

193. 1942 iulie 19, Mustrare a Episcopului Grigorie Leu către preoții care au lipsit de la ședința Societății ortodoxe a femeilor române din Huși (p. 421).

194. 1942 iulie 23, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îi îndeamnă să păstreze ținuta clericală regulamentară (p. 422).

195. [1942 iulie], Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prim-ministrul și ministrul Finanțelor, prin care solicită suplimentarea fondurilor necesare reparării Catedralei eparhiale (p. 424).

196. [1942 iulie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții și credincioșii din Eparhia Hușilor, prin care vestește achiziționarea unei tipografii la Centrul eparhial (p. 425).

197. 1942 septembrie 28, Scrisoare a Episcopului Grigorie Leu către președinta Consiliului de Patronaj, prin care solicită sprijinul pentru obținerea unei clădiri necesare amenajării unui internat de fete în Huși (p. 428).

198. 1942 decembrie 14, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Muncii, prin care solicită un ajutor financiar pentru pregătirea profesională de tineri tipografi în Tipografia eparhială (p. 429).

199. 1942 decembrie [28], Referat al preotului consilier de la Secția Administrativă către Consiliul eparhial, prin care solicită numiri și transferări de preoți-parohi (p. 430).

200. 1943 ianuarie 11, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către protoierii și preoți din Eparhia Hușilor, prin care le cere imperativ intensificarea activității de combatere a sectarismului (p. 432).

201. [1943], Bilanț al activității Episcopiei Hușilor în prima jumătate a secolului

XX trimis ministrului Cultelor (p. 434).

202. [1943 februarie], Ordin circular al Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îndeamnă la mărturisirea și împărtășirea tinerilor în Postul Sf. Paști (p. 452).

203. 1943 februarie 4, Scrisoare a primarului localității Albești către Episcopul Grigorie Leu, prin care mulțumește pentru gesturile filantropice ale preotului paroh (p. 454).

204. 1943 februarie 9, Adresă a Episcopiei Hușilor către ministrul Cultelor, prin care se comunică condițiile cedării Bisericii „Sf. Gheorghe” din Bârlad către Armată (p. 456).

205. 1943 februarie 13, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care reclamă impunerile fiscale abuzive din partea unor autorități ale statului (p. 458).

206. 1943 februarie 19, Raport rezumativ al Episcopului Grigorie Leu trimis Patriarhului Nicodim, privind activitatea misionară desfășurată de Episcopia Hușilor (p. 459).

207. 1943 februarie 23, Scrisoare a Episcopului Grigorie Leu către primarul orașului Bârlad, prin care îi mulțumește pentru aportul la activitatea misionară a Bisericii (p. 469).

208. 1943 februarie 23, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care trimite îndrumări pentru alegerile eparhiale (p. 470).

209. 1943 martie 4, Scrisoare a Episcopului Grigorie Leu către preoții-profesori de Religie, pentru a participa la consfătuirea dinaintea sărbătorilor pascale (p. 479).

210. 1943 martie 8, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care solicită bugetarea a două posturi de protopopi (p. 480).

211. 1943 martie 31, Proces-verbal de constatare a funcționării tipografiei eparhiale din Huși de către un reprezentant al Institutului Central de Statistică de pe lângă Președinția Consiliului de Miniștri (p. 482).

212. 1943 aprilie 5, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care îl înștiințează asupra activității misionare dusă în rândurile tinerilor și propune soluții pentru intensificarea ei (p. 484).

213. [1943 aprilie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu, prin care îndeamnă pe preoții din Eparhia Hușilor să se ocupe de orfani, văduve și să săvârșească pomenirea ostașilor căzuți la datorie (p. 487).

214. [1943 aprilie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care comunică rolul cântărețului de strană în parohie (p. 489).

215. 1943 aprilie 6, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către protopopii de Bârlad și Vaslui, prin care îi îndeamnă la o slujire intensă în perioada Postului Sf. Paști (p. 490).

216. [1943 mai 14], Adresă a Cancelariei Sf. Sinod către Patriarhul Nicodim Munteanu, prin care se înaintează darea de seamă a Episcopului Grigorie Leu (p. 490).

217. [1943 mai 23], Darea de seamă a Secției Administrative a Episcopiei Hușilor prezentată în plenul Adunării eparhiale (p. 492).

218. 1943 mai 23, Darea de seamă a Secției Culturale a Episcopiei Hușilor prezentată în plenul Adunării eparhiale (p. 501).

219. [1943 mai 14], Adresă a Ministerului Apărării Naționale către Ministerul Cultelor, prin care aduce la cunoștință faptul că Episcopia Hușilor nu poate primi terenul de lângă Biserica „Sf. Gheorghe” din Bârlad (p. 513).

220. 1943 mai 28, Adresă a Direcțiunii Contencios din Ministerul Apărării Naționale către Ministrul Cultelor, prin care se solicită informații privind posesia asupra Bisericii „Sf. Gheorghe” din Bârlad (p. 220).

221. [1943 iunie], Adresă a Ministerului Cultelor către Episcopia Hușilor, prin care solicită punctul de vedere în privința posesiei Ministerului Apărării Naționale asupra Bisericii „Sf. Gheorghe” din Bârlad (p. 516).

222. 1943 iunie 2, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Huși, prin care îi cheamă la intensificarea catehizării în rândurile credincioșilor hușeni (p. 517).

223. 1943 iunie 3, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îi îndeamnă la intensificarea slujirii liturgice (p. 517).

224. 1943 iunie 16, Adresa Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care aduce la cunoștință faptul că se vede în imposibilitatea de a ceda Biserica „Sf. Gheorghe” din Bârlad Ministerului Apărării Naționale (p. 519).

225. [1943 iulie], Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care îi prezintă probleme legate de trimiterea preoților misionari în Transnistria (p. 521).

226. [1943 august 22], Fragment dintr-un jurnal pastoral-misionar scris de către Episcopul Grigorie Leu (p. 522).

227. [1943 septembrie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îi îndeamnă la intensificarea slujirii altarului și catedrei (p. 542).

228. 1943 noiembrie 17, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către inspectorul școlar din Huși, prin care îi solicită organizarea unei procesiuni religioase cu elevii și profesorii din Huși (p. 543).

229. 1944 februarie 28, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care îi trimite devizul pentru ridicarea unei biserici la schitul Mălinești-Vaslui (p. 545).

230. 1944 februarie 28, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care solicită un sprijin financiar necesar finalizării reparațiilor la Catedrala eparhială (p. 546).

231. 1944 aprilie 12, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor,

prin care îi aduce la cunoștință despre prezența preoților în eparhie în urma evacuării datorată contraofensivei sovietice (p. 547).

232. 1944 iulie 10, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care nominalizează pe membrii Secției Economice a Episcopiei Hușilor de la venirea sa ca eparhiot (p. 550).

233. 1944 august 16, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către protopopul din Bârlad, prin care îi cere să ia măsuri disciplinare asupra preoților găsiți cu nereguli în slujirea altarului (p. 551).

234. 1944 septembrie 1, Proces-verbal privind rechiziționarea automobilului Episcopului Grigorie Leu de către armata sovietică (p. 553).

235. 1944 octombrie 14, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către protopopul de Vasluiul de Sus și starețul Mănăstirii Dobrovăț, prin care cere ca obștea acestui așezământ să rămână pe loc (p. 554).

236. 1944 octombrie 23, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către protopopii din Eparhia Hușilor, prin care le cere să fie la datorie (p. 555).

237. 1944 octombrie 31, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îi îndeamnă la continuă slujire și catehizare (p. 556).

238. 1944 noiembrie 15, Scrisoare a Episcopului Grigorie Leu către protopopul Neculai Isăilă și starețul mănăstirii Dobrovăț, prin care îi interoghează asupra situației în care se află așezământul ștefanian (p. 558).

239. 1944 noiembrie 17, Adresa Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care înștiințează de modificarea componenței comisiei de purificare a aparatului de stat din județul Vaslui (p. 559).

240. 1944 noiembrie 22, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care solicită înființarea unui post de vicar eparhial la Episcopia Hușilor (p. 560).

241. 1944 noiembrie 27, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către protopopi, prin care le cere să fie la datorie (p. 562).

242. 1944 decembrie 16, Certificat eliberat de Episcopia Hușilor, prin care se dovedește că preotul consilier Anton Popescu nu a avut activitate politică legionară (p. 563).

243. 1944 decembrie 29, Scrisoare de felicitare a Episcopului Grigorie Leu către doi preoți, pentru activitatea pastorală exemplară (p. 564).

244. [1944 decembrie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care trimite îndrumări privind contabilitatea parohială (p. 565).

245. 1945 ianuarie 23, Scrisoare a Episcopului Grigorie Leu către Patriarhul Nicodim Munteanu, prin care pledează pentru o prezență participativă la slujbele religioase (p. 570).

246. 1945 februarie 3, Notă informativă a Siguranței, privind sărbătorirea

Episcopului Grigorie Leu (p. 572).

247. 1945 februarie 8, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Patriarhul Nicodim Munteanu, prin care solicită hotărârea Sf. Sinod privind ancheta economică a Ministerului Cultelor la Episcopia Hușilor (p. 573).

248. 1945 februarie 17, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prefectul județului Fălciu, prin care îl înștiințează de intenția de a face vizite canonice și îi solicită sprijinul în acest sens (p. 575).

249. 1945 martie 2, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care le cere să fie la datorie în noul context politic al țării (p. 576).

250. 1945 martie 7, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Ministerul Cultelor, prin care reclamă lipsa membrilor în Adunarea eparhială a Episcopiei Hușilor (p. 577).

251. 1945 aprilie 24, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care solicită înființarea unui al treilea post de protopop în județul Fălciu (p. 578).

252. 1945 aprilie 30, Adresă a Procurorului general de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție, prin care se anunță clasarea dosarului deschis împotriva Episcopului Grigorie Leu (p. 579).

253. 1945 aprilie 30, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prefectul județului Fălciu, prin care înștiințează că în ziua de 1 Mai a rânduit săvârșirea unor slujbe religioase (p. 580).

254. 1945 iunie 25, Denunț la Poliția de Siguranță împotriva Episcopului Grigorie Leu (p. 581).

255. 1945 iunie 28, Dare de seamă a Secției culturale a Episcopiei Hușilor prezentată în plenul Adunării eparhiale (p. 582).

256. 1945 iunie 28, Dare de seamă a Secției Administrative a Episcopiei Hușilor prezentată în plenul Adunării eparhiale (p. 592).

257. 1945 iunie 28, Dare de seamă a Secției Economice a Episcopiei Hușilor prezentată în plenul Adunării eparhiale (p. 603).

258. 1945 iulie 10, Concept de circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, privind comportamentul acestora în societate (p. 611).

259. 1945 iulie 11, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Apărării Naționale, prin care solicită restituirea unei clădiri, pentru a amenaja un seminar pentru orfanii de război (p. 613).

260. 1945 august 13, Decizie a Episcopului Grigorie Leu de numire a unui preot în funcția de proistos (p. 614).

261. [1945 august 19], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către protopopii din Eparhia Hușilor, prin care îi anunță de organizarea unor cercuri proiostoșești (p. 616).

262. [1945 august], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care anunță eliberarea din lagăre a clericilor epurați și cheamă la strângerea de ajutoare pentru victimele foametei din Moldova (p. 619).

263. [1945 octombrie-noiembrie], Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Patriarhul Nicodim Munteanu prin care îi înaintează memoriul preotului Anton Popescu, fost deținut la închisoarea Galata-Iași (p. 620).

264. 1945 noiembrie 3, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către protoierei, prin care cere informații asupra activității preoților de închisori (p. 621).

265. 1946 martie 19, Scrisoare a unui consilier referent din Episcopia Hușilor către Părintele Haralambie Vasilache, starețul mănăstirii Neamț, prin care îi solicită meșteri tipografi pentru Centrul eparhial de la Huși (p. 621).

266. 1946 aprilie 24, Raport de activitate al protopopului de Tutova de Sus către Episcopul Grigorie Leu (p. 623).

267. 1946 mai 11, Raportul de activitate a Protoiereului Circumscripției III Dobrovăț către Episcopul Grigorie Leu (p. 627).

268. 1946 mai 15, Raport de activitate al Protoiereului județului Fălciu către Episcopul Grigorie Leu (p. 634).

269. 1946 mai 26, Darea de seamă a Secției Economice a Episcopiei Hușilor prezentată în plenul Adunării eparhiale (p. 639).

270. 1946 mai 26, Darea de seamă a Secției Administrative a Episcopiei Hușilor prezentată în plenul Adunării eparhiale (p. 642).

271. 1946 mai 26, Darea de seamă a Secției Culturale a Episcopiei Hușilor prezentată în plenul Adunării eparhiale (p. 651).

272. [1946 august], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Episcopia Hușilor, prin care sunt îndrumați asupra ținerii cercurilor pastorale (p. 657).

273. [1946 august], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, privind organizarea procesiunilor cu sfintele icoane (p. 660).

274. [1946 august], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Episcopia Hușilor, prin care îndeamnă la predarea Religiei în învățământul de stat și o catehizare atentă și intensă (p. 661).

275. [1946 septembrie], Adresă a Episcopului Grigorie Leu către președintele Academiei Române, prin care reclamă repararea bisericii din Suseni, jud. Tutova, aflată pe proprietatea acestei instituții (p. 663).

276. 1946 septembrie 16, Răspunsul Academiei Române către Episcopul Grigorie Leu în problema reparării bisericii din Suseni, jud. Tutova (p. 664).

277. 1946 octombrie 2, Concept de adresă a Episcopului Grigorie Leu în problema îngrijirii bisericii fostului schit Crăsnăța, jud. Vaslui (p. 665).

278. 1946 octombrie 18, Copie de pe certificatul eliberat de Episcopia Hușilor, prin care se atestă funcțiile Episcopului Grigorie Leu în slujba Bisericii Ortodoxă Române (p. 667).

279. 1946 decembrie 16, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Comunicațiilor, prin care solicită eliminarea neajunsurilor datorate transportului deficitar

pe căile ferate (p. 668).

280. 1946 decembrie 19, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care prezintă situația încadrărilor administrative la Episcopia Hușilor (p. 669).

281. [1947 februarie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îndeamnă la susținerea activităților filantropice ale C.A.R.S.-ului (p. 672).

282. 1947 martie 14, Raport de activitate al protoiereului de Tutova către Episcopul Grigorie Leu (p. 674).

283. 1947 aprilie 8, Scrisoare de felicitare a Episcopului Grigorie Leu către conducerea colegiului de orfani din Huși (p. 677).

284. [1947], Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Cultelor, prin care aduce observații la proiectul de lege privind organizarea și funcționarea Academiiilor și Seminariilor teologice (p. 678).

285. 1947 iunie 27, Ordin al Episcopului Grigorie Leu către protoiereul de Dobrovăț, prin care reglementează orarul slujirilor în parohie (p. 681).

286. 1947 iulie 5, Concept de adresă a Episcopului Grigorie Leu către un membru al guvernului, prin care îi solicită sprijin logistic pentru întreținerea azilului de pe lângă Schitul „Vovidenia”- Huși (p. 683).

287. 1947 iulie 14, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către protoiereul de Dobrovăț, prin care îndrumă asupra organizării vizitei canonice în Parohia Deleni, jud. Vaslui (p. 684).

288. 1947 august 14, Adresă a conducerii Adunării Deputaților către ministrul Cultelor, prin care se expune comunicarea unui deputat împotriva Episcopului Grigorie Leu (p. 685).

289. [1947 august], Adresa Ministerului Cultelor către Patriarhul Nicodim Munteanu, prin care se trimite comunicarea deputatului Al. Popescu-Ciorani împotriva Episcopului Grigorie Leu (p. 688).

290. 1947 septembrie 2, Dare de seamă a Secției Administrative a Episcopiei Hușilor prezentată în Adunarea eparhială (p. 689).

291. 1947 septembrie 2, Dare de seamă a Secției Culturale a Episcopiei Hușilor prezentată în plenul Adunării eparhiale (p. 703).

292. [1947 septembrie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care îi îndeamnă la slujire și catehizare permanentă (p. 712).

293. [1947 septembrie], Adresă a Ministerului Cultelor către Patriarhul Nicodim Munteanu, prin care este înștiințat de numirea unui membru în comisia de cercetare a Episcopului Grigorie Leu (p. 714).

294. 1947 septembrie 21, Delegație emisă de Patriarhul Nicodim Munteanu, pentru ca locotenentul de mitropolit al Moldovei, Arhiereul-vicar Justinian Vasluiuanul, să

participe la ancheta ce se va efectua la Episcopia Huşilor (p. 715).

295. [1947 septembrie 23], Adresă a Ministerului Cultelor către Patriarhul Nicodim Munteanu, prin care este înştiinţat de modificarea componenţei comisiei de cercetare a Episcopului Grigorie Leu (p. 716).

296. 1947 septembrie 27, Adresă a Patriarhiei Române către Ministerul Cultelor, prin care se înştiinţează de delegarea Arhiereului-vicar Justinian Vasluiuanul în comisia de cercetare a Episcopului Huşilor (p. 717).

297. 1948 ianuarie 15, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoţii din Eparhia Huşilor, prin care anunţă declararea Republicii Populare şi îndeamnă la sprijinirea autorităţilor statului pentru efectuarea recensământului general (p. 717).

298. [1948 februarie], Adresă a Protoiereului de Vaslui către preotul Neculai Isăilă, prin care îi solicită imperativ să se îngrijească de problemele administrative ale circumscripţiei pe care o conduce (p. 720).

299. 1948 februarie 6, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către protoiereul judeţului Vaslui, prin care îi solicită să se ocupe atent de probleme administrative ale circumscripţiei pe care o conduce (p. 722).

300. 1948 februarie 16, Mustrare a Episcopului Grigorie Leu către un preot al Eparhiei Huşilor (p. 723).

301. 1948 aprilie 7, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Agriculturii, prin care solicită sprijin pentru realizarea planului de însămânţări de pe terenurile agricole ale Episcopiei (p. 724).

302. 1948 aprilie 25, Notă informativă privind afirmaţiile făcute de Episcopul Grigorie Leu privind adoptarea noii Constituţii (p. 725).

303. [1948 aprilie], Pastorală a Episcopului Grigorie Leu dată cu prilejul marelui praznic al Învierii Domnului (p. 726).

304. 1948 aprilie 28, Adresa Locotenentului de Patriarh Justinian Marina către Episcopul Grigorie Leu, prin care îl delegează să slujească la parastasul de 40 zile al Mitropolitului Irineu Mihălcescu de la mănăstirea Agapia (p. 731).

305. 1948 mai 8, Decizie a Episcopului Grigorie Leu prin care delegează atribuţii vicarului eparhial, părintele Ambrozie Filiuţă (p. 732).

306. 1948 mai 18, Decizie a Episcopului Grigorie Leu cu privire la atribuţiile administrative ale personalului din Centrul Eparhial (p. 733).

307. 1948 iunie 14, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către vicepreşedintele Consiliului de Miniştri, prin care solicită aprobarea unui schimb de terenuri agricole cu statul (p. 735).

308. 1948 iunie 17, Scrisoare a Episcopului Grigorie Leu către stareşul mănăstirii Neamţ, prin care îi solicită un meşter tipograf (p. 736).

309. [1948 iunie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoţii din Eparhia Huşilor, prin care îi îndeamnă la îndeplinirea atribuţiilor pastorale şi misionare în parohii

(p. 737).

310. [1948 iunie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care cere o activitate pastorală și cetățenească intensă, în acord cu situația politică a țării (p. 739).

311. 1948 iulie 24, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către protoiereul de Dobrovăț, privind situația în care se află parohiile din această circumscripție (p. 742).

312. 1948 septembrie 10, Ordin al Direcției de Securitate Iași către Securitatea Fălciu, prin care se cer informații asupra biografiei Episcopului Grigorie Leu (p. 743).

313. [1948 septembrie], Răspunsul Securității Fălciu către Direcția de Securitate Iași, privind trecutul Episcopului Grigorie Leu (p. 744).

314. 1948 septembrie 14, Adresă a Securității Fălciu către Direcția Generală de Securitate, prin care se oferă informații privind trecutul „antidemocratic” al Episcopului Grigorie Leu (p. 746).

315. 1948 septembrie 15, Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, prin care solicită sprijin pentru buna funcționare a azilului de bătrâni de pe lângă Schitul „Vovidenia”- Huși (p. 748).

316. 1948 septembrie 16, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prefectul județului Fălciu, prin care solicită stocul de semințe necesar însămânțării sesiei eparhiale (p. 750).

317. 1948 septembrie 17, Adresă a Direcției de Securitate Iași către Direcția de Securitate Galați, privind trecutul „antidemocratic” al Episcopului Grigorie Leu (p. 751).

318. [1948 septembrie], Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Patriarhul Justinian Marina, prin care îi solicită sprijin în reglementarea impunerilor statului asupra sesiilor deținute de Biserică (p. 752).

319. [1948 septembrie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu privind catehizarea tinerilor, după excluderea Religiei din învățământul de stat (p. 753).

320. 1948 octombrie 1, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Camera Agricolă a județului Fălciu, prin care solicită înțelegere privind îndeplinirea planului de cultură pe sesia eparhială (p. 755).

321. 1948 octombrie 1, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Comitetul gospodăresc al comunei Fălciu, prin care își exprimă dezaprobarea față de planul de însămânțări care s-a impus Episcopiei (p. 756).

322. 1948 octombrie 15, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Agriculturii, prin care îl înștiințează că, din cauza impunerilor, cedează sesia eparhială autorităților statului (p. 758).

323. 1948 noiembrie 1, Adresa Episcopiei Hușilor către comandantul Legiunii de jandarmi Fălciu, prin care se solicită eliberarea intendentului episcopal, învinuit de neexecutarea planului de însămânțare a sesiei eparhiale (p. 759).

324. 1948 noiembrie 3, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prefectul

județului Fălciu, prin care îl înștiințează că Episcopia Hușilor renunță la exploatarea sesiei eparhiale în favoarea statului (p. 760).

325. 1948 noiembrie 5, Notă informativă privind afirmațiile Episcopului Grigorie Leu relative la cultivarea sesiei eparhiale (p. 762).

326. 1948 noiembrie 7, Adresă a Securității Fălciu către Direcția de Securitate Iași, prin care se semnalează activitatea „antidemocratică” a Episcopului Grigorie Leu (p. 762).

327. 1948 noiembrie 11, Adresă a Patriarhiei Române către Episcopul Grigorie Leu, prin care se răspunde la problemele legate de sesia eparhială și editarea calendarului religios (p. 764).

328. 1948 noiembrie 12, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prim-ministrul Petru Groza, prin care solicită eliberarea funcționarilor eparhiali (p. 765).

329. 1948 noiembrie 13, Notă informativă a informatorului „Scrutator” privind afirmațiile Episcopului Grigorie Leu făcute în legătură cu relațiile tensionate cu autoritățile statului (p. 765).

330. 1948 noiembrie 13, Notă informativă privind fuga din țară a preotului Vasile Leu, fiul episcopului (p. 766).

331. 1948 noiembrie 13, Notă informativă privind difuzarea calendarului religios de către Episcopul Grigorie Leu (p. 767).

332. 1948 noiembrie 13, Notă informativă privind intervenția Episcopului Grigorie Leu la prim-ministrul Petru Groza, în scopul eliberării a doi funcționari ai Episcopiei (p. 768).

333. 1948 noiembrie 15, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prim-ministrul Petru Groza, prin care cere să i se aplice rigorile legii, deoarece nici nu poate respecta planul de însămânțări și nici sesia eparhială nu este primită de autoritățile statului (p. 768).

334. 1948 noiembrie 15, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Patriarhul Justinian Marina, prin care solicită sprijin în rezolvarea problemelor legate de sesia eparhială și editarea calendarului (p. 769).

335. 1948 noiembrie 18, Adresă a Securității Fălciu către Direcția de Securitate Iași, prin care se informează asupra difuzării calendarului religios de către Episcopul Grigorie Leu (p. 770).

336. 1948 noiembrie 19, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către prim-procurorul Parchetului Tribunalului Fălciu, prin care prezintă situația legată de utilizarea sesiei eparhiale (p. 772).

337. 1948 noiembrie 20, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către miniștrii Agriculturii și Cultelor, prin care prezintă problema legată de exploatarea sesiei eparhiale (p. 773).

338. 1948 noiembrie 24, Notă informativă privind ascultarea postului Radio

Londra de către Episcopul Grigorie Leu (p. 775).

339. 1948 noiembrie 28, Notă informativă privind difuzarea calendarului religios de către Episcopul Grigorie Leu (p. 775).

340. 1948 decembrie 1, Notă a Securității privind răspândirea unor manifeste pe raza localității Brădicești, jud. Fălciu (p. 776).

341. 1948 decembrie 2, Adresa Episcopului Grigorie Leu către ministrul Informațiilor, la care atașează Pastorală de Crăciun, pentru aprobarea din partea cenzurii (p. 777).

342. 1948 decembrie 8, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către ministrul Agriculturii, prin care solicită rezolvarea problemei legate de exploatarea sesiei eparhiale și, în consecință, eliberarea din arest a funcționarilor eparhiali (p. 778).

343. 1948 decembrie 10, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către protoiereul de Dobrovăț, prin care îl înștiințează de necesitatea lichidării restanțelor financiare către Centrul eparhial (p. 780).

344. [1948 decembrie], Adresă a Episcopului Grigorie Leu către parohul Parohiei Costești, jud. Tutova, prin care îi poruncește să se pregătească de organizarea cercului pastoral și de târnosirea bisericii parohiale (p. 781).

345. 1948 decembrie 21, Delegație a Episcopiei Hușilor emisă pe numele preotului consilier referent Gheorghe Penișoară, pentru a reprezenta instituția în procesul de sabotaj în legătură cu sesia eparhială (p. 782).

346. 1948 decembrie 22, Adresă a Securității Galați către Direcția Generală de Securitate, privind participarea Episcopului Grigorie Leu la înmormântarea Episcopului Cosma Petrovici al Dunării de Jos (p. 783).

347. [1948 decembrie], Circulară a Episcopului Grigorie Leu către preoții din Eparhia Hușilor, privind prevederile noii legi a cultelor (p. 784).

348. [1948 decembrie 25], Pastorală Episcopului Grigorie Leu de la marele praznic al Nașterii Domnului (p. 787).

349. [1948], Notă informativă privind intenția Episcopului Grigorie Leu de a muta toți călugării de la Centrul eparhial în reședința episcopală (p. 793).

350. 1949 ianuarie 4, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către Ministerul Cultelor, prin care cere clasarea dosarului privind sesia eparhială (p. 793).

351. [1949 ianuarie 7], Notă informativă privind afirmațiile Episcopului Grigorie Leu la predică (p. 794).

352. 1949 ianuarie 10, Delegație a Episcopului Grigorie Leu pentru un avocat din Huși ca să reprezinte Episcopia în procesul legat de sesia eparhială (p. 794).

353. 1949 ianuarie 12, Notă informativă privind conținutul unei scrisori trimisă de Episcopul Grigorie Leu lui Nicolae Popovici, Episcopul Oradiei (p. 795).

354. 1949 ianuarie 19, Adresă a Episcopului Grigorie Leu către protoiereul de Negrești, prin care îi cere situația parohiilor inspectate în circumscripția pe care o conduce

(p. 796).

355. 1949 ianuarie 25, Adresă a Episcopiei Hușilor către prefectul județului Fălciu, prin care înștiințează de renunțarea exploatării sesiei eparhiale (p. 797).

356. 1949 februarie 12, Adresă a Episcopiei Hușilor către Patriarhia Română, privind preluarea patrimoniului eparhial de către Episcopiile vecine (p. 798).

357. 1949 februarie 21, Notă informativă privind fuga preotului Vasile Leu din România (p. 799).

358. 1949 februarie 21, Notă informativă privind starea de spirit a Episcopului Grigorie Leu, după desființarea Episcopiei Hușilor (p. 800).

359. 1949 februarie 24, Decizia Ministerului Cultelor de pensionare a Episcopului Grigorie Leu (p. 800).

360. 1949 februarie 24, Procesul-verbal de la ședința constituită pentru împărțirea patrimoniului fostei Episcopii a Hușilor (p. 801).

361. 1949 februarie 25, Al doilea Proces-verbal întocmit pentru împărțirea patrimoniului fostei Episcopii a Hușilor (p. 803).

362. 1949 martie 1, Telegramă a Arhimandritului Ambrozie Filiuță către Patriarhul Justinian Marina, prin care anunță decesul Episcopului Grigorie Leu (p. 805).

363. 1949 martie 1, Telegramă a Arhimandritului Ambrozie Filiuță către Mitropolia Moldovei, prin care anunță decesul Episcopului Grigorie Leu (p. 806).

364. 1949 martie 1, Telegramă a Arhimandritului Ambrozie Filiuță către Episcopia Romanului, prin care anunță decesul Episcopului Grigorie Leu (p. 807).

365. 1949 martie 1, Telegramă a Arhimandritului Ambrozie Filiuță către Protoiereul de Vaslui, prin care anunță decesul Episcopului Grigorie Leu (p. 807).

366. 1949 martie 1, Telegramă a Arhimandritului Ambrozie Filiuță către Protoiereul de Dobrovăț, prin care anunță decesul Episcopului Grigorie Leu (p. 808).

367. 1949 martie 1, Telegramă a Arhimandritului Ambrozie Filiuță către ministrul Cultelor, prin care anunță decesul Episcopului Grigorie Leu (p. 808).

368. 1949 martie 1, Anunțul oficial al fostei Episcopii a Hușilor, privind decesul Episcopului Grigorie Leu (p. 809).

369. 1949 martie 2, Delegație a Mitropoliei Moldovei prin care Arhimandritul Teoctist Arăpașu și Consilierul referent preot Constantin Nonea sunt trimiși să participe la înhumarea Episcopului Grigorie Leu (p. 810).

370. 1949 martie 2, Telegramă a Mitropoliei Moldovei către Episcopia Hușilor, prin care sunt anunțați delegații ce vor participa la înmormântarea Episcopului Grigorie Leu (p. 811).

371. 1949 martie 2, Adresă a Direcției Securității Iași către Direcția Generală a Securității, prin care se anunță decesul Episcopului Grigorie Leu (p. 811).

372. 1949 martie 3, Convocator către membrii Secției Economice a fostei Episcopii a Hușilor, pentru reglementarea situației după decesul Episcopului Grigorie Leu (p. 812).

373. 1949 martie 3, *Procesul-verbal al Consiliului Economic al fostei Episcopii a Huşilor întocmit după decesul Episcopului Grigorie Leu (p. 813).*

374. [1949 martie], *Raportul preotului consilier Constantin Nonea întocmit după participarea la înmormântarea Episcopului Grigorie Leu (p. 814).*

375. 1954 septembrie 29, *Adresă a Securităţii Huşi către Direcţia de Securitate Iaşi, prin care se transmite o copie a certificatului de deces al Episcopului Grigorie Leu (p. 816).*

Documente

1.

1924 decembrie 22-23, Telegrama privind data hirotonirii ca Arhiereu a Arhimandritului Grigorie Leu.

Telegramă

Concept

[Către],
P.S. Iacov al Hușilor,
nr. 4751,
22 decembrie 1924

Hirotonia în arhiereu a părintelui Leu am hotărât să se facă duminica viitoare, 28 [decembrie]. Rog a lua parte și P.S. Voastră, în care scop veți sosi sâmbătă, pentru ipopsifiere.

Răspundeți.

Idem

Sub nr. 4752 P.S. Episcop Cosma al Galaților
Sub nr. 4753 P.S. Episcop Nicodim Mrea. Neamț

Telegramă

Huși, nr. 283
23 decembrie, ora 12

Sâmbătă, ora 14, sosesc pentru hirotonia în arhiereu a părintelui Leu.
Iacov, nr. 351

- AMMB, fond Cancelarie, dosar 108/1924, ff. nenum.

2.

1924 decembrie 25, Jurnal al Mitropolitului Pimen Georgescu al Moldovei și Sucevei, privind ridicarea la rangul de arhimandrit a Ieromonahului Grigorie Leu.

JURNAL

Intrare nr. 4086, din 28 decembrie 1924

Noi, Pimen Georgescu, Arhiepiscop și Mitropolit al Moldovei și Sucevei;

Văzând meritele pastorale de care a dat dovadă Cuviosul Ieromonah Grigorie Leu, care acum a candidat de Arhieru cu titulatura BOTOȘĂNEANUL, i-am conferit rangul de Arhimandrit al acestei Mitropolii, astăzi, 25 decembrie 1924.

Drept care s-a încheiat prezentul jurnal.

ss/† Pimen

- AMMB, fond Cancelarie, dosar 108/1924, f. nenum.

3.

1924 decembrie 27, Proces-verbal privind ipopsifierea Arhimandritului Grigorie Leu.

PROCES-VERBAL

Astăzi, 27 (două zeci și șapte) decembrie anul 1924 (una mie nouă sute două zeci și patru).

Noi, subscrișii, membri ai Sf. Sinod al Sfintei Biserici Autocefale Ortodoxe Române de Răsărit, în urma invitațiunii I.P.S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei, D.D. Dr. Pimen Georgescu, întrunindu-ne în Catedrala Sf. Mitropolii a Moldovei și Sucevei din Iași, după oficierea serviciului Vecerniei, am săvârșit ipopsifierea Preacuviosului Arhimandrit GRIGORIE LEU, care fiind ales de Sf. Sinod în ședința sa de la 19 noiembrie

1924, candidat de Arhiereu cu titlul de BOTOȘĂNEANUL, Locotenent de Mitropolit, al Sf. Mitropolii a Moldovei și Sucevei și întărit de Majestatea Sa Regele prin Înaltul Decret Regal nr. 4023 din 13 decembrie 1924, urmează a fi hirotonit Arhiereu pentru locul vacant, cu titlul de BOTOȘĂNEANUL, Locotenent de Mitropolit al Sf. Mitropolii a Moldovei și Sucevei, mâine, duminică, 28 decembrie, anul mântuirii 1924 (una mie nouă sute douăzeci și patru).

Drept care s-a încheiat acest proces verbal în două exemplare.

ss/†Nicodim Episcop, starețul Mrii. Neamț

ss/†Iacov, Episcopul Hușilor

ss/†Cosma, Episcopul Dunării de Jos

• AMMB, fond Cancelarie, dosar 108/1924, f. nenum.

4.

1924 decembrie 27, Chemarea Arhimandritului Grigorie Leu pentru hirotonirea în treaptă de Arhiereu în catedrala mitropolitană din Iași.

CHEMAREA

Preacuviosului Arhimandrit Grigorie Leu, la înalta treaptă a Arhieriei, pentru locul vacant cu titlul de BOTOȘĂNEANUL

Sfântul Sinod al Sfintei BISERICI AUTOCEFALE ORTODOXE ROMÂNE DREPT MĂRITOARE de RĂSĂRIT, în ședința de la 19 noiembrie 1924 alegându-vă printre candidații de Arhiereu cu titlul de BOTOȘĂNEANUL, Locotenent de Mitropolit al Sf. Mitropolii a Moldovei și Sucevei, MAJESTATEA SA REGELE, prin Înaltul Decret nr. 4023 din 13 decembrie 1924, a binevoit a vă întări pe Preacuvioșia Voastră la locul vacant de Arhiereu, Locotenent de Mitropolit al Sfintei Mitropolii a Moldovei și Sucevei, cu titlul de BOTOȘĂNEANUL, pentru care P.P.S.S. EPISCOPI: D.D. NICODIM MUNTEANU, D.D. IACOV AL HUȘILOR și D.D. COSMA PETROVICI al DUNĂRII de JOS, anunțând Preacuvioșiei tale aceasta, îți face CHEMARE la înalta treaptă a Arhieriei, Locotenent de Mitropolit al Sfintei Mitropolii a Moldovei și Sucevei cu titlul de BOTOȘĂNEANUL, astăzi,

sâmbătă, 27 (două zeci și șapte) decembrie, anul mântuirii 1924 (una mie nouă sute două zeci și patru).

Citită în Catedrala Sf. Mitropolii a Moldovei și Sucevei din Iași.
ss/Protoierul jud. Iași, Pr. G. I. Niculea

- AMMB, fond Cancelarie, dosar 108/1924, f. nenum.

5.

1924 decembrie 27, Răspunsul Arhimandritului Grigorie Leu la chemarea ierarhilor, pentru hirotonirea în treapta de Arhiereu.

RĂSPUNSUL la CHEMARE

Fiindcă I.P. Sfințitul Mitropolit al Moldovei și Sucevei, D.D. Dr. Pimen, împreună cu P.P.S.S. Episcopi D.D. Nicodim, D.D. Iacov și D.D. Cosma, urmând votul Sf. Sinod al Sfintei noastre Biserici Autocefale drept măritoare de răsărit din România Mare, cum și confirmările legale a binevoit a mă chema pe mine smeritul între preoți la acea adevărată vrednicie Dumnezeiască și înalta treaptă a Arhieriei ca Locotenent de Mitropolit al Sfintei Mitropolii a Moldovei cu titlul de **Botoșăneanul**, iată răspund cu multă umilință și frică de Dumnezeu acestei arhieresti și părintești chemări și primesc cu supunere și bucurie sfânta și greaua sarcină a arhieriei.

De aceea, mulțumesc mai întâi Sfântului Sinod al Sfintei Biserici Autocefale de Răsărit din România Mare.

Asemenea, mulțumesc cu tot devotamentul prea înălțatului și de Christos iubitorului Regelui nostru Ferdinand I al tuturor românilor, care a binevoit a mă confirma ca Arhiereu locotenent.

Mulțumesc încă și I.P.S. Mitropolit al Moldovei și Sucevei, D.D. Dr. Pimen, împreună și celorlalți Preasfințiți coliturghisitori, D.D. Nicodim, D.D. Iacov și D.D. Cosma, care ostenesc pentru smerenia mea.

Cu ale lor rugăciuni, Domnul Dumnezeu să mă învrednicească a păstra dumnezeiasca treaptă a Arhieriei curată și neprihănită, până la suflarea mea cea mai de pe urmă, ca să pot da răspuns bun în ziua cea de apoi la înfricoșatul județ al lui Hristos Dumnezeuul nostru, căruia prea mărire este în veci, Amin.

ss/Arhimandrit Grigorie Leu

- AMMB, fond Cancelarie, dosar 108/1924, f. nenum.

6.

1924 decembrie 28, Proces-verbal privind hirotonirea în treapta de Arhiereu a Arhimandritului Grigorie Leu.

PROCES-VERBAL

Astăzi, duminică, 28 (două zeci și opt) decembrie, anul mântuirii 1924 (una mie nouă sute două zeci și patru),

Noi, Pimen Georgescu, Mitropolitul Moldovei și Sucevei, împreună cu Preasfințiții Episcopi: Nicodim Munteanu, Iacov Antonovici al Hușilor și Cosma Petrovici al Dunării de Jos, oficiind Sfânta Liturghie în Catedrala Sfintei Mitropolii din Iași, am săvârșit, prin chemarea Darului Sfântului Duh, hirotonia în Arhiereu, Locotenent de Mitropolit al Sfintei Mitropolii a Moldovei și Sucevei, cu titlul de BOTOȘĂNEANUL, a Preacuviosului Arhimandrit Grigorie Leu, ales de Sfântul Sinod al Sfintei noastre Biserici Autocefale Ortodoxe Române de Răsărit, în ședința de la 19 noiembrie 1924 și întărit de Majestatea Sa Regele prin Înaltul Decret Regal nr. 4023 din 13 decembrie 1924.

Drept care s-a încheiat prezentul proces-verbal în două exemplare.

ss/+Pimen, Mitropolitul Moldovei

ss/+Nicodim Episcopul, starețul Mrii. Neamț

ss/+Iacov, Episcopul Hușilor

ss/+Cosma, Episcopul Dunărei de Jos

- AMMB, fond Cancelarie, dosar 108/1924, f. nenum.

7.

1925 ianuarie 12, Scrisoare a Mitropolitului Pimen Georgescu al Moldovei și Sucevei, către membrii Epitropiei „Sf. Spiridon”- Iași, pentru numirea Arhiereului-vicar Grigorie Leu ca egumen.

România
Sfânta Mitropolie
a
Moldovei și Sucevei
Nr. 101
1925 ianuarie 12

Domnilor Epitropi¹⁷,

Prin alegerea P.S. Arhiereu Cosma Petrovici ca Episcop al Eparhiei Dunărea de Jos, postul de egumen al Bisericii „Sf. Spiridon” și Superior al Schitului Tărăța a rămas vacant.

Având în vedere că demnitatea de Egumen al celui așezământ trebuie să fie ocupată de un P.S. Arhiereu și că în conformitate cu legea sinodală nu poate fi un alt arhiereu în localitate;

Pe aceste motive suntem de părere ca P.S. Arhiereu Grigorie Leu Boțșăneanul, care ocupă postul de Vicar al Sfintei Mitropolii, să fie numit și Egumen al mănăstirii „Sf. Spiridon”, precum și superior al Schitului Tărăța, pe ziua de 1 ianuarie 1925, în care scop îl recomandăm Dumneavoastră, rugându-vă să binevoiți a consimți la această numire și a dispune îndeplinirea cuvenitelor formalități, pentru confirmarea P.S. Sale în acel post, prin decret regal și a Ni se comunica numărul decretului pentru a dispune și decretarea Noastră mitropolitană.

Primiți, vă rugăm, Domnilor Epitropi, încredințarea deosebitei Noastre considerațiuni și arhiepiscopale binecuvântări.

¹⁷ În partea stângă sus este ștampila Registraturii generale a Epitropiei „Sf. Spiridon”, Intrare, cu nr. 338 din 12 ianuarie 1925. În partea dreaptă sus a filei este nota olografă: „19.I.1925, Se aprobă numirea și consimțirea ca P.S. Sa Arhiereul Leu să fie întărit ca Egumen la Sf. Spiridon-Iași. Noi vom înainta formalitățile de numire și obținerea decretului regal, după care se va comunica Înaltei Mitropolii, ss/G. Teodoru și ss/C. Kilimoglu”. Documentul se regăsește sub formă de concept în: Arhiva Mitropoliei Moldovei și Bucovinei, fond Cancelarie, dosar 50/1925, f. nenum.

ss/†Pimen,
Mitropolitul Moldovei

Director,
ss/indescifrabil

Domnilor Epitropi ai Casei „Sf. Spiridon”, Iași

- *ANDJIS, fond Epitropia Generală „Sfântul Spiridon”-Iași, dosar 1144/1925, f. 1.*

8.

1925 februarie 27, Adresa Ministrului Sănătății către Epitropia Casei „Sf. Spiridon”-Iași prin care se anunță numirea Arhiepiscopului-vicar Grigorie Leu în postul de egumen al mănăstirii cu același nume.

România
Ministerul Sănătății și Ocrotirilor Sociale
Direcțiunea Generală a
Serviciului Sanitar
Direcția Personalului
Nr. 6667
27 februarie 1925

Domnilor Epitropi¹⁸,

La adresa Dumneavoastră nr. 133/925, avem onoarea a vă înainta în copie Înalțul Decret Regal nr. 695 din 24 februarie 1925, prin care Preasfinția Sa Arhiepiscopul Grigorie Leu Botoșăneanul se confirmă pe ziua de 1 februarie 1925 în postul vacant de Egumen al Bisericii „Sf. Spiridon” din Iași, pendinte de Epitropia Spitalelor și Ospiciilor Casei „Sf. Spiridon”, cu remunerația prevăzută în bugetul acelei Epitropii.

Ministru,

¹⁸ În parte stângă a documentului este ștampila de intrare a Epitropiei Generale „Sf. Spiridon”-Iași, Registratura Generală, cu nr. 2421 din 29 februarie 1925.

ss/indescifrabil

Director,
ss/indescifrabil

Domniilor Lor,
Domnilor Epitropi ai Epitropiei Generale a Azilelelor și Ospiciilor Casei
„Sf. Spiridon” din Iași

- *ANDJIS, fond Epitropia Generală „Sfântul Spiridon”-Iași, dosar
1144/1925, f. 6.*

9.

*1925 martie 3, Corespondență între Mitropolitul Pimen Georgescu și
Epitropia Casei „Sf. Spiridon”, privind numirea și instalarea ca egumen al mănăstirii cu același nume a Arhiereului-vicar Grigorie Leu Botoșăneanul.*

ROMÂNIA

EPITROPIA GENERALĂ

a Spitalelor și Ospiciilor Casei „Sf. Spiridon”, Iași

SERVICIUL ADMINISTRATIV

Nr. 732

3 martie 1925

Înaltpreasfințite¹⁹,

Avem onoarea a vă face cunoscut că, prin Înaltul Decret Regal nr. 695/925 Preasfinția Sa Arhiereul Grigorie Leu Botoșăneanul este confirmat pe ziua de 1 februarie 1925 în postul vacant de Egumen al Bisericii „Sf. Spiridon” din Iași pendinte de această Epitropie.

Vă rugăm să binevoiți a dispune și fixa ziua pentru instalarea Preasfinției Sale, comunicând și Epitropiei ziua fixată de Înaltpreasfinția Voastră.

Epitropi,

¹⁹ În partea de sus este următoarea rezoluție cu cerneală neagră: „Se va face decret și p.c. director al seminarului va participa la instalare ca delegat al Mitropoliei, † Pimen”.

S[sfinției] Sale,
Înaltpreasfinției Sale Mitropolitului Moldovei și al Sucevei

Pe verso și următoarea filă este scris dactilo:

Decret
de numire ca
Egumen al P.S. Vicar-Grigorie L. Botoșăneanul
al Bisericii „Sf. Spiridon” din Iași
nr. 923
3 martie 1925

Postul de Egumen al Bisericii „Sfântul Spiridon” din Iași și Superior al Schitului Tărăța din județul Iași, fiind vacant prin alegerea Preasfințitului Arhiereu Cosma P. Botoșăneanul, ca Episcop al Dunării de Jos;

Noi, prin adresa nr. 101 din 12 ianuarie 1925 către Epitropia Generală a Casei „Sf. Spiridon” din Iași, am convenit a se numi în acel post Preasfințitul Arhiereu GRIGORIE LEU BOTOȘĂNEANUL, Vicar al Sfintei Mitropolii a Moldovei și Sucevei.

Drept aceea, având în vedere adresa nr. 1071 din 2 martie a.c., prin care Epitropia aceluiaș așezământ Ne comunică că Majestatea Sa Regele prin Înaltul Decret Regal nr. 695 a.c., a binevoit a confirma numirea Preasfinției Sale în acel post, care amintește conlucrarea Bisericii noastre, prin Ierarhii ei în fruntea cărora stă Mitropolitul Moldovei, la întemeierea și conducerea acestui pios așezământ, cum adeverește documentul de fundație a fericitului întemeietor Constantin Cehan Racoviță Voievodul Țării Moldovei, din luna Ghenarie anul 1757, dăm Preasfințitului Arhiereu GRIGORIE LEU BOTOȘĂNEANUL acest Decret Mitropolitan pentru canonica recunoaștere și întărire în postul de Egumen al Mănăstirii și așezământului „Sf. Spiridon” din Iași și Superior al Schitului Tărăța și-l poftim a păși la îndeplinirea însărcinărilor aceluiaș post, potrivit Sf. Canoane, legilor și regulamentelor

bisericești, păstrând neatinsă, atât unirea dragostei cu ceilalți clerici ai aceluiași așezământ, cât și buna înțelegere cu Onorata Epitropie, pentru folosul și prosperitatea aceluiași însemnat așezământ de binefacere și dragoste creștinească.

Dat în reședința Noastră Mitropolitană din Iași, astăzi, ...²⁰ martie 1925.

Nr. 924
DOMNILOR EPITROPI,

La adresa Domniei Voastre nr. 1071 a.c., avem onoarea a răspunde, că am delegat pe P.C. Econom Valeriu Iordăchescu, Directorul Seminarului „Veniamin” din Iași, spre a Ne reprezenta la instalarea P.S. Egumen al Bisericii „Sf. Spiridon” pendinte de acea Epitropie.

Primiți, vă rugăm, Domnilor Epitropi, încredințarea deosebitei Noastre considerațiuni și arhiepiscopale binecuvântări.

Părintelui Director Valeriu Iordăchescu
Directorul Seminarului „Veniamin” Iași

Nr. 925
3 martie 1925

Vă înaintăm decretul nr...²¹ a.c. și vă delegăm a proceda împreună cu delegatul Casei „Sf. Spiridon” la instalarea P.S. Arhiereu Grigorie Leu Botoșăneanul în postul de Egumen al Bisericii „Sf. Spiridon” din Iași.

- AMMB, fond Cancelarie, dosar 6/1926, ff. nenum.

²⁰ Loc liber.

²¹ Așa este în text.